

Plenaire 41

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

3 mei 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het overhevelen van nutriëntenvergunningen uit de pluimveesector naar de varkenssector ten gevolge van de ophokplicht	
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het recente ministerieel besluit dat bij overname van de nutriëntenhalte van een stop te zetten bedrijf de omvorming van de vergunning naar een andere diersoort onmogelijk maakt	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de bereidheid van de Vlaamse Regering om een info- en sensibiliseringscampagne te organiseren omtrent het gemeentelijk stemrecht voor niet-EU-burgers	4
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de bespreking van de bepalingen van het verkeersveiligheidsfonds op het Overlegcomité vandaag	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister om een voltijdse leer- en werkervaringsplicht in te voeren	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanwerving van Roemeense verpleegkundigen in Brusselse tweetalige ziekenhuizen	
ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over maatregelen om het tekort aan verplegend personeel op de arbeidsmarkt op te vangen, naar aanleiding van de rekruteringscampagne in Roemenië voor Brusselse ziekenhuizen	10
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een visie op de school als architecturaal concept en eventuele investeringen terzake	14
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het voorstel om de jeugdzorg te herfederaliseren	16

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns betreffende een tevredenheidsenquête voor sociale huurders – 619 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	19
MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Gerda Van Steenberge en Marie-Rose Morel betreffende een belangenconflict – 831 (2005-2006) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	21
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns betreffende een tevredenheidsenquête voor sociale huurders – 619 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	24
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Bart Caron, Kris Van Dijck en Herman Schueremans tot besluit van de op 18 april 2006 door de heer Steven Vanackere in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de mogelijke beperking van de reikwijdte van het nieuw opgerichte CultuurInvest tot culturele ondernemingen binnen het Vlaamse Gewest – 807 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	24
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Greet Van Linter, Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van de op 18 april 2006 door mevrouw Elke Roex en de heren Felix Strackx en Jos Stassen gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over het ouderenbeleid en de toekomst van de Vlaamse zorgverzekering, over de gevolgen van de uitstap van de Ethias Zorgkas uit de Vlaamse zorgverzekering en over de toekomst van de Vlaamse zorgverzekering en met name de financiering ervan – 809 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	25
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	25
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	29
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	29

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.31 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jox Bex, Bart De Wever, Margriet Hermans, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Herman Schueremans: buitenslands.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/26*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, wij zouden de aanvulling van de agenda willen vragen met een motie betreffende een belangenconflict. De motie gaat over het zogenaamde jeugdsanctierecht, waarover morgen wordt gestemd in de Kamer.

De voorzitter: Deze tekst wordt nu rondgedeeld. Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het overhevelen van nutriëntenvergunningen uit de pluimveesector naar de varkenssector ten gevolge van de ophokplicht

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het recente ministerieel besluit dat bij overname van de nutriëntenhalte van een stop te zetten bedrijf de omvorming van de vergunning naar een andere diersoort onmogelijk maakt

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, zoals u weet, gaat het niet goed met de kippensector. Er was de vogelgriep, die misschien nog niet ten einde is. Voor die sector betekent dit dat hij al heel wat maanden heel wat verlies lijdt. Bovendien zijn de prijzen met 30 percent gedaald. Alle diepvriezers zitten vol en deze mensen hebben problemen om hun producten kwijt te raken.

Mensen uit die sector overwegen te stoppen. Als ze allemaal stoppen, dan rijst er een probleem: die sector zou volledig kunnen verdwijnen. Nochtans lijkt het me dat diversificatie in de landbouw nog steeds belangrijk is. Wanneer zij stoppen, is men in diverse andere sectoren geneigd om de nutriëntenvergunningen van die bedrijven over te nemen. Zo zou bijvoorbeeld de varkenssector heel wat vergunningen kopen van de pluimveesector, die op heel korte termijn zou kunnen verdwijnen.

Mijnheer de minister, nu hebt u dit een halt toegevoegd. U hebt besloten dat het overhevelen van nutriëntenvergunningen van de ene diersoort naar een andere niet meer mogelijk is. U weet dat landbouw me na aan het hart ligt. Het valt me op dat u het in uw persmededeling terzake hebt over misbruiken. Ik zie niet meteen dat er daar grote misbruiken zouden zijn. Wat bedoelt u met die misbruiken?

De pluimveesector heeft niet alleen problemen door de vogelgriep. Er is ook het probleem van een nieuwe, meer diervriendelijke reglementering die is opgelegd en die bepaalt dat kippen wat meer ruimte moe-

ten krijgen. Van de beschikbare oppervlakte zou er voortaan slechts 90 percent mogen worden gebruikt. Als iemand een hok heeft met 10.000 kippen, zouden er voortaan nog slechts 9000 kippen in dat hok mogen zitten. Nu, dat lijkt me niet het probleem te zijn. Het probleem rijst doordat er zo een overschot van 10 percent nutriënten ontstaat, ofwel een tekort van 10 percent wat hokken betreft. U kunt zich inbeelden dat het moeilijk is nog een klein hokje bij een groot hok bij te bouwen. Dat lukt niet. Volgens het reglement mag men een deel van de nutriënten niet overhevelen naar iemand anders.

Mijnheer de minister, allicht zullen we een oplossing moeten uitdokteren waardoor die 10 percent eventueel toch kan worden verkocht aan één bepaalde kweker met een rendabel hok. Misschien moeten we daar toch iets voor doen.

De sector heeft het heel moeilijk. Daarom wil ik, vooraleer mijn vraag te stellen, de tv-kijkers vragen vanaf vandaag wat meer kippenvlees te eten. Het is goedkoop, heel lekker en je wordt er 'kipgoed' van. Door dat te doen, kunt u de kippenkwekers een handje helpen.

Mijnheer de minister, wat denkt u te doen aan die problemen?

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, het spijt me dit te moeten zeggen, maar u hebt me voor de eerste keer zwaar ontgoocheld. Het moest er natuurlijk eens van komen.

Toen deze Vlaamse Regering aantrad met u als minister van Leefmilieu en de minister-president als minister van Landbouw, wekte dat zeer hoge verwachtingen, terecht of ten onrechte – dat laat ik in het midden. Tot op vandaag echter was het alvast ten onrechte, want op het terrein is er van fundamentele veranderingen, laat staan van een fundamentele koerswijziging inzake landbouw en de verhouding tussen leefmilieu en landbouw, nog niet echt iets te merken.

In juli vorig jaar pakte u uit met uw fameuze visie-nota voor een nieuw mestbeleid in Vlaanderen. Die was vrij rooskleurig en stemde de sector optimistisch. U gaf zelfs schoorvoetend toe dat de mogelijkheid bestond in de nabije toekomst op bedrijfsniveau aan uitbreiding te doen, zij het dan onder bepaalde voorwaarden.

Intussen is er echter een uitspraak van Europa gekomen. In februari organiseerde u een rondetafelcon-

ferentie over mestverwerking. Uw afsluitende speech zette reeds een domper op de feestvreugde, althans voor zover daarvan toen nog sprake was in de sector. Van uitbreiden op bedrijfsniveau was plots geen sprake meer. Eerst zou er immers orde op zaken worden gesteld, daarna zou u wel zien. Wat u zou zien, weet ik niet, maar u zult dat wellicht nog uit de doeken doen.

Vorige week kwam er dan een nieuw voorontwerp van ministerieel besluit over de handhaving in het MAP met een aantal nieuwe maatregelen. Zoals de heer Callens al zei, worden met die maatregelen zware beperkingen opgelegd aan een aantal deelsectoren, waaronder pluimvee en varkens.

Godzijdank lees ik nogal wat. In het nummer van Boer en Tuinder van 14 april las ik in een interview met u het volgende: 'Ik ga er voorlopig van uit dat nutriëntenemissierechten over de sectoren heen worden verhandeld. Bij mijn recente bedrijfsbezoeken met Groene Kring is het probleem aangekaart, maar we mogen de wetgeving niet onnodig bemoeilijken of ondoorzichtig maken door sectoren af te schermen.' Veertien dagen na deze uitspraak in het gerenommeerde vaktijdschrift van een gerenommeerde landbouworganisatie, die ik overigens de voorbije dagen nog niet heb horen protesteren en die ik vandaag ook niet op de tribune zie komen om vragen te stellen, zegt u net het tegenovergestelde in een ontwerp van ministerieel besluit waardoor emissierechten niet meer verhandeld mogen worden tussen de sectoren.

Bovendien gaat u de repressieve toer op. Ik heb soms de indruk dat we in een big brother-tijdperk leven – en ik heb het niet over het televisieprogramma. U zult immers een aantal opzoekmethodes ontwikkelen waarmee 'malafide' praktijken bestreden kunnen worden.

Als we dit bekijken in het licht van de maatregel – of de niet-maatregel – van de minister van Landbouw, die een paar weken geleden heeft geweigerd om financiële tegemoetkomingen te geven aan de pluimveesector, dan is het duidelijk dat er iets fout loopt. De pluimveesector zit op dit ogenblik zwaar in de problemen en de minister van Landbouw wil geen steun verlenen maar wacht af. U zegt dat pluimveebedrijven die in de problemen zitten, hun mestrechten niet mogen overdragen aan andere deelsectoren. Daardoor komen beide sectoren in de verdrukking.

Mijnheer de minister, uit uw vorig leven zou u moeten hebben onthouden dat we nog steeds leven in een maatschappij die pleit voor het vrije ondernemerschap. Hier wordt het vrije ondernemerschap aan

banden gelegd omdat men blijkbaar niet meer kan overschakelen, geheel of gedeeltelijk, van de ene sector op de andere.

Wat opvalt en veel belangrijker is, is dat we ons, samen met velen in dit parlement, ook met partijgenoten van u, altijd hebben verzet tegen de warme sanering binnen de veeveetsector. Bij een warme sanering gaf de Vlaamse overheid een financiële tegemoetkoming aan bedrijven die wilden stoppen. We hebben dat bestreden. Wat nu gebeurt, is echter nog veel erger: dit is geen warme sanering, dit wordt op termijn zelfs een koude sanering. Het is een koude sanering waarbij u door maatregelen te nemen zowel de pluimveesector als de varkenssector als eender welke andere landbouwsector langzaamaan wurgt. U legt immers maatregelen op waardoor men niet langer op een rendabele wijze kan werken en moet stoppen zonder dat er financiële tegemoetkomingen tegenover staan. Dat is voor ons onaanvaardbaar. Het is bovendien precies het tegenoverstelde van wat we hadden verwacht van deze minister van Leefmilieu in combinatie met deze minister van Landbouw.

Mijnheer de minister, ik had daarom graag een antwoord gekregen op een aantal pertinente vragen. Geeft u ons een beetje meer uitleg over het ministerieel besluit van 28 april? Wanneer komt het actieplan er? U doet immers al een voorafname op het nieuwe MAP. U neemt maatregelen maar het algemene actieplan hebben we nog niet gezien. U hebt ons verweten dat het voorstel over een nieuw MAP dat we zouden indienen na Pasen, te lang op zich liet wachten. U stelt uw MAP echter al twee jaar in het vooruitzicht, maar het blijft wachten op Godot. Hoe zit het met het MAP en met de onderhandelingen met Europa?

Wat me het meeste interesseert, is uw antwoord op mijn volgende vraag. Hoe komt het dat u na juli vorig jaar, over februari van dit jaar en over het artikel dat veertien dagen geleden verscheen in 'Boer en Tuinder', nu zulke maatregelen neemt? Wat is de reden daarvoor? Wie heeft u beïnvloed? Of hebt u de Heilige Geest enkele weken voor Sinksen al gezien? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Wymeersch, ik kan u geruststellen: ik heb recentelijk de Heilige Geest niet gezien, maar ik heb wel een aantal maatregelen genomen, die ik naar

aanleiding van uw vraag en van de vraag van de heer Callens graag toelicht.

U vroeg waar we nu staan. Ik heb al eens verteld dat we onderhandelen met de Europese Commissie in het licht van het ingediende actieprogramma naar aanleiding van het laatste bezoek van Europese Commissaris Dimas. Hij heeft ons immers gezegd dat we geen wetteksten moesten meebrengen, maar actieprogramma's die de nitraatrichtlijn, bijlage II en III, in actie verwoorden.

We zijn daar bijna mee klaar. We zitten in de laatste rechte lijn. We kregen bijkomende vragen van de Europese Commissie. De antwoorden daarop zijn overgemaakt. Ik ga ervan uit dat we dit binnen enkele weken kunnen afronden. Daarna zullen we alles in een decretale tekst gieten die nog met Europa en zeker ook hier verder wordt besproken. Hopelijk kan dan vrij snel worden beslist, zodat we op 1 januari 2007 een nieuw decreet hebben over de mestproblematiek. We zitten hiermee nog altijd op schema. Er is door heel wat mensen hard aan gewerkt. 2006 mag natuurlijk geen verloren jaar zijn. We moeten er alles aan doen om de waterkwaliteit verder positief te laten evolueren.

Mijnheer Wymeersch, ik heb nieuwe maatregelen genomen. U beweert ten onrechte dat deze in strijd zijn met mijn vroegere uitspraken in interviews en dergelijke meer. Wat de nutriëntenhalte en de drie categorieën runderen, varkens en pluimvee betreft, heb ik twee zaken vastgesteld. Met het oog op een nieuw MAP wordt er gespeculeerd en worden heel hoge prijzen betaald bij bedrijfssluitingen. De nutriëntenhalte wordt overgekocht om aan bijkomende mestproductie te kunnen doen. Ik wil ervoor zorgen dat er in de komende periode – tot aan het nieuwe decreet – geen grote bedragen op tafel worden gelegd om de nutriëntenhalte te verwerven voor eigen profijt.

Inderdaad, mijnheer Callens, er beweegt veel in één richting. De tendens is dat vergunningen voor runderen en pluimvee naar de varkenskwekerijen gaan. Ik heb voor u cijfers opgevraagd. Spijtig genoeg heb ik alleen gegevens voor 2004. Van runderen naar varkens ging het om 59 vergunningen; van pluimvee naar runderen om 3 en van pluimvee naar varkens om 17. Dit toont aan dat er massaal nutriëntenhalten van runderen en pluimvee naar de varkenssector gaan. Daarom wou ik voor een bepaalde periode een standstill realiseren. Er zal gedurende de volgende

maanden tot aan het nieuwe MAP geen overstap meer mogelijk zijn. Toen ik gezegd heb dat er geen beschotten zouden komen, ging het inderdaad over nutriëntenemissierechten die we gaan invoeren. Hier gaat het over een duidelijk beperkte maatregel voor een beperkte periode inzake de nutriëntenhalte. We willen die hoge prijzen voorkomen en de verschuiving van de vergunningen richting varkenssector ombuigen. Ik wil die situatie bevriezen.

De motivatie voor de maatregel is dus klaar en duidelijk. Het tijdelijke karakter ervan is duidelijk. Hij zal bij de discussie over het nieuwe MAP aan bod komen.

Mijnheer Callens, er zal ook een evaluatie gebeuren, want ik ben gevoelig voor wat u hebt gezegd. De pluimveesector zit in de problemen, er kan nu geen nutriëntenhalte meer worden overgedragen naar de varkenssector. U stelt terecht de vraag hoe we dit moeten oplossen. Wat kunnen we doen als een beperkt deel van de nutriëntenhalte niet wordt gebruikt? Technisch gezien gaat het over artikel 33. Dat laat niet toe om een gedeelte van de nutriëntenhalte over te dragen als het niet gaat over een volledige stopzetting.

We hebben een maatregel genomen in het kader van een nieuw MAP, die zeker past in een verbetering van de nutriëntenproblematiek en de nitraatrichtlijn. Die maatregel heeft een tijdelijk karakter en werd genomen omdat het gaat over speculatie, zoals op de beurs. Daarover kunnen we voortijdig niets communiceren.

Ik heb me geëngageerd om deze beslissing van de Vlaamse Regering volgende vrijdag in de stuurgroep te bespreken. We zullen er ook over doorpraten met de landbouworganisaties en de milieuverenigingen. Ik ga ervan uit dat de minister van Leefmilieu en Natuur de juiste maatregel heeft genomen en dat we daarover met de sector van gedachten zullen wisselen in het kader van een nieuw MAP. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Karlos Callens: Ik hoop dat de minister van Landbouw de mogelijkheid zal benutten om de consumptie van kippenvlees te bevorderen, die de Europese Commissie sinds een paar weken biedt.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, uw antwoord bevestigt ons vermoeden van de afgelopen maanden. U zit gevangen door Europese directie-

ven, en daar kunt u niets aan doen. U bent echter ook gevangen door uw eigen meerderheid, en daar kunt u wel iets aan doen. U kunt of wilt of mag niet doen, wat u wel zou kunnen of willen doen als minister van Leefmilieu. De maatregelen die u neemt, zitten niet vervat in een groot pakket en betekenen dat u milieumaatregelen neemt die een nefaste invloed hebben op de economische activiteit van een aantal sectoren. We hebben dat altijd bestreden. Als u milieumaatregelen neemt die de economische rendabiliteit van bedrijven hinderen, dan moeten daar flankerende maatregelen tegenover staan. Anders kunnen we niet in uw verhaal meestappen.

Als u zegt dat u niet in tegenspraak bent met uzelf sinds juni 2005, dan raad ik u aan om uw visieteksten, interviews en spreekbeurten nog eens goed na te lezen. U zult misschien geen bocht van 180 graden, maar toch een bocht van 90 graden ontwaren.

U evolueert jammer genoeg naar groen-links. Dat hadden we van u niet verwacht. Ik hoop dat u dit de komende maanden zult rechtzetten.

Minister Kris Peeters: Ik denk dat ook groen-links zo'n bocht van mij niet had verwacht. Mijnheer Wymeersch, ik weet heel goed wat ik heb gezegd. Ik ben niet in tegenspraak met mezelf. Deze maatregel is niet volledig afgeschoten door een aantal organisaties. Er is begrip voor deze stap. Ik ben ervan overtuigd dat we, rekening houdend met de dynamiek in deze sector, tot een goed resultaat kunnen komen en een goed MAP zullen goedkeuren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de bereidheid van de Vlaamse Regering om een info- en sensibiliseringscampagne te organiseren omtrent het gemeentelijk stemrecht voor niet-EU-burgers

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wou dat u ook eens een linksgroene bocht nam in verband met het stemrecht voor niet-Belgen. Het gaat over een recht, niet over een plicht.

In het rapport van de wijzen is er sprake van belangrijke normen en waarden. Democratie is een belangrijke waarde die verkiezingen en de deelname daaraan veronderstelt. In dat kader is het belangrijk dat niet-Belgen op een degelijke en gelijkmatige manier worden geïnformeerd over hun recht om deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen.

In het antwoord op een eerdere vraag die ik u heb gesteld, verklaarde u dat u de gemeentebesturen bij omzendbrief enkel wees op hun plicht om te informeren. Voor de rest nam u geen initiatief. Vier maanden na uw antwoord op mijn vorige vraag is de situatie op het terrein helemaal anders. Uw omzendbrief was immers heel algemeen en liet voor de gemeentebesturen alle mogelijkheden open. Dat betekent dat het ene gemeentebestuur in zijn informatieblad ergens een artikel publiceerde waarin werd gewezen op het stemrecht voor niet-Belgen terwijl een ander gemeentebestuur degelijk informeerde en een brief stuurde naar de niet-Belgen die in aanmerking komen om te stemmen. Daarin werd hen uitgelegd dat zij zich eerst moeten laten registreren om te kunnen deelnemen aan de verkiezingen. Deze laatste methode die in een aantal ook grotere steden en gemeenten wordt toegepast, is de juiste. Jammer genoeg stel ik vast dat er in sommige andere steden en gemeenten helemaal geen inspanningen worden gedaan.

Mijn vraag blijft dan ook, mijnheer de minister, of u nu eindelijk uw verantwoordelijkheid zult opnemen door zelf een actiever informatiebeleid te voeren ten aanzien van de niet-Belgen die in aanmerking komen om te stemmen. Zult u de gemeentebesturen erop wijzen dat hun informatiebeleid actiever moet gebeuren en dat het niet volstaat om een melding op te nemen in het gemeentelijk informatieblad of op de website? Ik wijs daarbij op het belang van de democratie en de democratische waarden voor de inburgering.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Tavernier, u hebt me al tweemaal een vraag gesteld over hetzelfde onderwerp. Ik heb altijd heel duidelijk het standpunt van de Vlaamse Regering meegedeeld. De lokale besturen krijgen de opdracht om niet-EU-burgers op hun grondgebied te informeren over het recht dat zij hebben om zich als gemeentekiezer te laten registreren. Het lokale bestuur staat immers het dichtst bij de mensen, ook bij de niet-EU-burger. Vaak is het lokale bestuur de enige overheid die de niet-EU-burger kent.

We hebben geen nationale campagne gevoerd. De Waalse Regering heeft dat wel gedaan en het resultaat was dat 69 niet-EU-burgers zich hebben laten registreren als gemeentekiezers. Dat is een zeer bescheiden resultaat.

Het punt is dat die mensen ook zelf de stap moeten zetten om zich te laten registreren. De niet-EU-burger moet ook zelf gemotiveerd zijn om zich als gemeentekiezer te laten inschrijven. Hij moet dat engagement zelf opbrengen. Wij kunnen dat niet in zijn of haar plaats doen.

Ik stel vast dat de gemeentebesturen op het terrein wel hun verantwoordelijkheid nemen. De mensen hebben de kans tot 31 juli om zich als gemeentekiezer te laten registreren. Ze hebben dus nog bijna 3 maanden.

Hoe we de zaak ook keren of draaien, de politici en de media zijn heel erg bezig met die gemeenteraadsverkiezingen. Bij de mensen is dat nog niet het geval.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we hebben het hier over 43.883 niet-EU-burgers op een totaal kiezerskorps van 4.649.256 mensen. Het aantal niet-EU-burgers bedraagt dus iets minder dan 1 percent.

Mijnheer Tavernier, qua informatie gebeurt er heel veel. U zegt dat de lokale besturen daar losjes over gaan. Ik zet me daartegen af. U geeft vaker die klassieke benadering, waarbij de lokale besturen een beetje worden beschouwd als raden die hun bestuursverantwoordelijkheid minimalistisch invullen. In Antwerpen en Gent wordt die vrij maximaal opgenomen. Alle niet-EU-burgers die kiesgerechtigd zijn, worden persoonlijk aangeschreven. Er werden affiches uitgehangen om mensen te informeren over hun recht om zich als gemeentekiezer te laten registreren. Ook via de lokale media worden die mensen geïnformeerd. De stedelijke infobladen worden daar eveneens voor ingeschakeld. Sommige besturen nemen dan weer andere initiatieven. Ze nemen echter allemaal hun verantwoordelijkheid.

Naast de lokale besturen is ook de integratiesector heel intensief bezig om die mensen te informeren over hun rechten als gemeentekiezer. Het Vlaams Minderhedencentrum zet zich eveneens in.

Heel wat instanties houden zich met de zaak bezig. We kunnen dan ook niet zeggen dat de betrokkenen niet op de hoogte zijn gebracht of dat ze niet weten wat hun rechten zijn. Vandaag zijn er in Vlaanderen veertien niet-EU-burgers die zich als gemeentekiezer

hebben laten registreren. Het gaat om een voorlopig aantal. We horen van de lokale besturen dat de zaak in beweging komt. Er zal zeker volk bijkomen.

Vlaanderen neemt eveneens volop zijn verantwoordelijkheid. Voor de allereerste keer in de geschiedenis van de gemeenteraadsverkiezingen is er een website: www.vlaanderenkiest.be. Daar kunnen mensen terecht voor werkelijk alle vragen over de verkiezingen voor zowel de gemeenteraden als de provincieraden. Daarnaast is er de Vlaamse Infolijn. Mensen die niet over internet beschikken, kunnen hun vragen telefonisch stellen.

Ten slotte houden ook de politieke partijen zich met de zaak bezig, al was het maar omdat zij kiezers willen aantrekken. Ze nemen hun verantwoordelijkheid op.

Mijnheer Tavernier, men kan echter niet om de kern heen. De doelgroep zelf – de niet-EU-burger – moet ook zelf gemotiveerd zijn om zich als kiezer te laten registreren, om zelf ook de stap te zetten naar het stadhuis. Dat engagement kan hij alleen opbrengen. Die zaak kan niet worden toegewezen aan derden, laat staan aan de overheid.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is wat gemakkelijk om het naar de gemeenten door te schuiven. Ik heb niet gezegd dat de gemeenten nooit hun verantwoordelijkheid opnemen. Ik heb duidelijk het onderscheid gemaakt tussen gemeenten waar het op een goede manier gebeurt, zoals Antwerpen en Gent, en andere waar het nauwelijks gebeurt, zoals Mechelen en Aalst. Als ik zie welk belang u in het kader van inburgering hecht aan democratie, dan moet er in alle gemeenten een actief beleid worden gevoerd dat niet afhankelijk is van de wil van gemeenten. Als het maar gaat om 43.000 mensen, dan is het lokale niveau volgens mij in staat om die inspanning te leveren. Een meer dwingende richtlijn van uentwege zou dan ook niet misplaatst zijn.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Tavernier, de lokale besturen hebben wat dat betreft van ons een opdracht gekregen en ze moeten dus hun verantwoordelijkheid opnemen. Ook de integratiesector en het Vlaams Minderhedencentrum zijn daarmee bezig. Er is ook lange tijd een pleidooi geweest voor een nationale campagne. In Wallonië heeft dat het bescheiden resultaat opgeleverd van 69 geregistreerde kiezers van niet-EU-oorsprong.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de bespreking van de bepalingen van het verkeersveiligheidsfonds op het Overlegcomité vandaag

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, het Verkeersveiligheidsfonds is een beetje een dada aan het worden. Ik heb al eerder actuele vragen willen stellen naar aanleiding van vergaderingen van het Overlegcomité.

Op 17 februari heeft de Vlaamse Regering beslist om het verhaal aanhangig te maken op dat Overlegcomité. De feiten zijn bekend: 83 percent van de meerontvangsten die worden gerealiseerd via verkeersboetes met als referentiejaar 2002, wordt in Vlaanderen geïnd – ondanks het feit dat een heleboel flitspalen niet werken –, terwijl Vlaanderen uiteindelijk maar 57 percent van die middelen terugkrijgt. Het gemor daarover wordt steeds groter. Het stadsbestuur van Gent heeft onlangs een motie aangenomen waarin staat dat er een andere verdeelsleutel moet komen. Ook de gemeenten Temse en Zaventem en de provincieraad van Vlaams-Brabant zijn ervan overtuigd dat er andere aanpak moet komen.

Op 17 februari heeft de Vlaamse Regering dus beslist om dit te agenderen op het Overlegcomité. Mevrouw de minister, er is dan wat heen en weer gefietst tussen uzelf en de minister-president, maar uiteindelijk hebt u de opdracht gekregen om een nota voor te bereiden. Het punt stond de eerste keer geagendeerd op het Overlegcomité van woensdag 8 maart, maar werd uitgesteld zonder opgave van reden. Het werd een tweede keer geagendeerd op woensdag 19 april, maar werd opnieuw uitgesteld. Tot onze grote vreugde werd het een derde keer geagendeerd op 3 mei, vandaag dus. Onder het motto ‘driemaal is scheeprecht’ vraag ik u nu wat er is gebeurd. Komt er een werkgroep of dergelijke die de knoop moet doorhakken waardoor de gewesten krijgen waar ze recht op hebben?

Mevrouw de minister, ik las in een persbericht van de federale regering op Belga naar aanleiding van de

moord op Joe Van Holsbeeck: 'De regering wil ook meer camera's installeren op publieke plaatsen. In het parlement wordt hierover momenteel een debat gevoerd. Dewael benadrukte dat de bewakingscamera's een ontradend effect hebben en voor een hogere ophelderingsgraad van misdrijven zorgen. De federale regering is bereid geld uit te trekken voor meer camera's via het verkeersveiligheidsfonds.' Ik hoor echter steeds meer besturen, zoals lokale en provinciebesturen, zeggen dat er een andere verdeling van het geld uit dat fonds moet komen.

Is dit punt ter sprake gekomen op het Overlegcomité? Wat is het resultaat?

En als er geen resultaat is, welke verdere stappen denkt u dan namens de regering te ondernemen met het oog op het advies over de verdeling van de middelen 2006?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Het dossier is al meerdere malen – ook in de commissie – besproken. U hebt de historiek net geschetst. Ik zal kort nog even het standpunt van de Vlaamse Regering verwoorden zoals het werd goedgekeurd naar aanleiding van de wetswijzigingen en de voorbereiding van de agenda voor het Overlegcomité. Er zijn grosso modo twee belangrijke knelpunten.

Het eerste punt heeft te maken met bevoegdheden. Vlaanderen heeft een belangrijke bevoegdheid op het vlak van verkeersveiligheid en levert daarvoor ook belangrijke inspanningen. Ik denk aan bijvoorbeeld de flitspalen en vooral aan infrastructurele maatregelen. Er zijn ook de zware financiële inspanningen op het vlak van educatie en sensibilisering. De inspanningen zitten eveneens vervat in het mobiliteitsbeleid via onder meer de mobiliteitconvenants. Het zijn instrumenten die we zelf in handen hebben en ze functioneren naast de initiatieven van het Verkeersveiligheidsfonds.

We hebben altijd gezegd dat we vanwege deze Vlaamse bevoegdheden vragende partij zijn om meer afstemming te verkrijgen en bijgevolg een grotere betrokkenheid van de bevoegdheid.

Het tweede punt betreft de verdeling van de middelen. Binnen de Vlaamse Regering zit iedereen op dezelfde lijn. Ook binnen dit parlement kunnen we daarvoor rekenen op de steun van een brede meer-

derheid. Er moet een veel grotere link worden gelegd tussen de investeringen van Vlaanderen, onder meer in flitspalen, en de financiële middelen die worden herverdeeld.

Het punt stond al verschillende malen op de agenda van het Overlegcomité. Deze voormiddag heeft de federale minister een voorstel gelanceerd. Er werd over gediscussieerd en we zijn tot het volgende besluit gekomen.

Wat de bevoegdheden betreft, heeft de federale minister zich geëngageerd om een zeer grote betrokkenheid van de gewesten te organiseren met betrekking tot de richtlijn die hij zal formuleren ten aanzien van de politiezones over de besteding van de middelen. Dat is zeer belangrijk, want het betekent dat de beleidsprioriteiten vanuit Vlaanderen kunnen worden vastgesteld. Er moet hierover nog worden overleg gepleegd binnen de Vlaamse Regering, maar u weet bijvoorbeeld dat voor een veilige schoolomgeving in variabele borden wordt geïnvesteerd. Dat is een mooi voorbeeld van een betere afstemming tussen wat vandaag door Vlaanderen gebeurt op het vlak van educatie en initiatieven van het Verkeersveiligheidsfonds.

Ik heb met de federale minister voor Mobiliteit afgesproken dat we in Vlaanderen vrij vlug een initiatief zullen nemen om deze prioriteiten naar voor te schuiven.

Over het tweede aspect of de verdeling van de middelen, bestaat grote onenigheid tussen de gewesten. Het Waalse Gewest verzet zich hier zeer sterk tegen. Er werd afgesproken dat met de verschillende gewesten een werkgroep zou worden opgericht met het oog op de middelen voor 2007 en met de bedoeling een oplossing te zoeken. Ik heb gevraagd om de agenda open te leggen, alle punten te bespreken en alle feiten op tafel te leggen. Dat is ons vertrekpunt. Dat is ook deze voormiddag in het kader van het Overlegcomité zo uit de bus gekomen.

Ik heb geen weet van middelen die naar andere camera's zouden gaan. Ik heb altijd gezegd dat de middelen van het Verkeersveiligheidsfonds maximaal moeten worden ingezet voor de verkeersveiligheid. Dat is ook logisch. Ze moeten niet worden gebruikt voor andere initiatieven.

De heer Jan Peumans: Ik dank u, mevrouw de minister, dat er een grotere betrokkenheid komt. Dat gaat

natuurlijk op voor de bestaande middelen. Wat mij het meest interesseert is of er een andere verdeling van de middelen komt. Ik begrijp dat daarover grote onenigheid bestaat.

Ik vraag me af wanneer die werkgroep zijn werkzaamheden zal afronden. Dergelijke thema's worden al te vaak in allerlei werkgroepen verdrongen. Het is me niet duidelijk of deze werkwijze enig soelaas biedt. Ik vind het fijn dat de betrokkenheid groter is geworden. Op deze manier blijven we echter binnen de bestaande klijntijnen werken. De vraag is wat met de verdeelsleutel zal gebeuren.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Peumans, we mogen de verwezenlijkingen van deze ochtend niet minimaliseren. We moeten niet steeds onze eigen nederlaag propageren. Ik vind voor het eerst dat we vooruitgang hebben geboekt. Die vooruitgang situeert zich niet op financieel vlak, maar op het vlak van de bevoegdheden. Wat de verkeersveiligheid betreft, zal Vlaanderen in de toekomst meer eigen prioriteiten kunnen leggen. Ik wil hier benadrukken dat ik over dit aspect van het dossier tevreden ben.

Uw vragen over de finaliteiten zijn zonder meer terecht. Ik kan u hier vertellen wat mijn finaliteit is. Ik wil dat de werkgroep tegen het komend najaar tot een andere verdeelsleutel komt. Dit is ongetwijfeld niet de finaliteit van het Waalse Gewest, maar daarvoor kan de Vlaamse Regering niet verantwoordelijk worden gesteld. We zullen een goed dossier naar voren moeten brengen. Ik ben er alvast van overtuigd dat we over een goed dossier beschikken. U mag op mij rekenen om op creatieve wijze naar een oplossing te blijven zoeken. Ik laat dit dossier in elk geval niet los.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister om een voltijdse leer- en werkervaringsplicht in te voeren

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de ongekwalificeerde uitstroom en het gebrek aan startkwalificaties bij schoolverlaters zijn al herhaaldelijk door de plenaire vergadering en de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van het Vlaams Parlement besproken. Aangezien de voorbije maanden is gebleken dat het met die ongekwalificeerde uitstroom niet de goede kant uitgaat, is dit onderwerp recent meermaals aan bod gekomen.

We weten allemaal dat enkel langetermijninitiatieven een structurele oplossing kunnen bieden. Het duurt nu eenmaal even voor bepaalde initiatieven resultaten opleveren. De jongeren die nu zestien tot achttien jaar oud zijn en langzamerhand uitstromen, verdienen natuurlijk enige zekerheid met betrekking tot hun kansen op werk en tot hun beroepsloopbaan.

Mijnheer de minister, halverwege maart 2006 heeft de heer Laurys u in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid een vraag om uitleg over dit onderwerp gesteld. U hebt toen geantwoord dat u over de invulling van de werkervaring in het deeltijds BSO nadacht. U was er toen voor gewonnen om een voltijdse invulling aan deze opleidingen te geven.

Ik ben alvast blij dat u dit onderwerp tijdens uw 1-meitoespraak opnieuw ter sprake hebt gebracht. U bent, net als wij, voorstander van een voltijdse invulling van de combinatie van leren en werken. Ik veronderstel dat nieuwe elementen in het dossier u de mogelijkheid bieden om op vrij korte termijn vooruitgang te boeken. Over welke nieuwe elementen gaat het hier precies? Er wordt in dit verband vaak over de kwalificatieplicht gesproken. Professor Nicaise heeft die term ook al naar voren geschoven. Wat is uw mening hierover?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik heb naar aanleiding van de 1-meimanifestaties herhaald wat ik vroeger al in het Vlaams Parlement had verklaard. Het gaat hier dus eigenlijk niet om een nieuw gegeven.

We hebben in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid een zeer goede discussie over het spijbelactieplan gevoerd. De leden van de meerderheidsfracties hebben in dit verband een

ontwerp van resolutie uitgewerkt. Ik heb toen al verklaard dat ik in principe voor een voltijdse invulling van de leerplicht kies. Vorige maandag heb ik dit tijdens mijn toespraak herhaald. Aangezien mevrouw Vanderpoorten zich afvraagt of ik hier vandaag iets nieuws over kan vertellen, zal ik even een paar elementen toelichten.

Om te beginnen, wil ik het over de bevoegdheidsverdeling hebben. De wet van 29 juni 1983 regelt het begin en het einde van de leerplicht. Dit is een federale bevoegdheid.

Juridische experts verzekeren me dat de invulling door de verschillende gemeenschappen afzonderlijk kan worden vastgesteld. Ik stel voor om de invulling van deze federale wet voor de Vlaamse gemeenschap te herformuleren en de bestaande beperkte invulling vanaf 15 of 16 jaar – met twee dagen per week deeltijds leren – voor alle leerplichtige jongeren tot 18 jaar in te vullen met een voltijdse inzet van vijf dagen per week, met afwisselend deeltijds leren en deeltijdse werkervaring. Die werkervaring kan diverse vormen aannemen. Het kan werk zijn, maar ook een brugproject, een voortraject of een persoonlijk ontwikkelingstraject zijn mogelijk.

Het is de bedoeling dat alle jongeren binnen het systeem van leren en werken, komen tot een voltijdse invulling die gelijk staat met 28 uren per week, naar analogie met het minimum aantal uren in het voltijds secundair onderwijs. De tijdsverhouding tussen het leren en het werken kan, zoals in het DBSO, twee dagen leren en drie dagen werken zijn of, zoals voor de middenstandsopleiding, vier dagen werkervaring en één dag opleiding.

Ik wil de regelgeving aanpassen, opdat een leerling die zich wil inschrijven in het systeem van leren en werken, ook moet kunnen aantonen dat hij of zij een zinvolle invulling heeft voor de werkcomponenten. Dat is vergelijkbaar met de middenstandsopleiding, waarvoor men zich niet kan inschrijven als men de werkervaring niet heeft ingevuld. Als de jongere dat niet kan aantonen, zouden we hem of haar verplichten zich door het betrokken Centrum voor Deeltijds Onderwijs, in samenwerking met het CLB, te laten begeleiden in de richting van arbeidsdeelname. De begeleiding kan bijvoorbeeld bestaan uit een bijkomende opleiding en/of training, ondersteuning bij het zoeken van een job en het solliciteren naar een nieuwe werkervaring of een oriëntering naar een brugproject, een voortraject of een persoonlijk ont-

wikkelingstraject. Ook tijdens de periode van oriëntering moeten we streven naar een zinvolle invulling van vijf dagen per week.

Indien iemand daar niet toe komt en naast de verplichte leercomponent geen invulling heeft voor de werkcomponent en weigert in te stappen in trajecten in de richting van dergelijke invulling, verliest hij, in mijn voorstel, het statuut van regelmatige leerling. Met alle gevolgen voor het behalen van de kwalificaties en het in orde zijn met de leerplicht. Een jongere die twee dagen deelneemt aan het leerproces, maar geen goede invulling heeft voor de drie andere dagen, is dan toch geen regelmatige leerling. Mevrouw Vanderpoorten, ik ben blij dat we het eens zijn over het principiële uitgangspunt.

U hebt ook verwezen naar het idee van de heer Nicaise. Hij heeft geruime tijd geleden al gepleit voor een kwalificatieplicht. Ik vind persoonlijk dat het een aantrekkelijk idee is, maar ik zie niet goed hoe we dat operationeel moeten uitvoeren. Er zijn jongeren met een zware leerachterstand of met zware leerproblemen en er zijn leerlingen in het buitengewoon onderwijs. Een kwalificatieplicht invoeren, is dus niet zo eenvoudig.

Er is een bijkomende complicatie die me er vandaag toe brengt het nog niet op de agenda te plaatsen. Mijns inziens is een kwalificatieplicht een federale materie. Ik zie niet goed waar het anders geregeld zou moeten worden. De leerplicht is een federale materie en de residuaire bevoegdheden zijn nog niet aan ons toegewezen. Een kwalificatieplicht kan worden bediscussieerd in het federale parlement, want ik zie dat niet als onze bevoegdheid. Dat is een beetje een institutioneel argument, maar ik zie ook niet hoe we dit aantrekkelijke idee praktisch kunnen uitvoeren. Daarom plaats ik het niet meteen op onze agenda.

Ik pleit ervoor te kiezen voor de voltijdse leerplicht tot 18 jaar. Dat zal een hels karwei zijn. Het zijn jongeren die dikwijls met veel persoonlijke moeilijkheden naar de centra komen en er is een groot probleem van problematische afwezigheden: één op vijf leerlingen is meer dan 20 dagen afwezig. Dat in goede banen leiden, zal al een hele klus zijn. Ik stel voor dat we dat eerst proberen te doen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, ik ben het helemaal eens met de invulling van de leerplicht. Hoe is de timing? Ik veronderstel

dat dat niet voor volgend schooljaar zal zijn – de voorbereiding misschien wel – maar voor het jaar nadien.

Minister Frank Vandenbroucke: Na het debat dat we in de commissie voor Onderwijs over het spijbelactieplan hebben gevoerd, hebben we een politiek draagvlak gecreëerd. Dat moet toelaten om zeer snel met een tekst te komen. U weet beter dan wie ook dat dat heel wat procedures van overleg, inspraak en betrokkenheid vraagt. Het zal dus nog niet zo snel resulteren in een goedgekeurde regelgeving.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanwerving van Roemeense verpleegkundigen in Brusselse tweetalige ziekenhuizen

ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over maatregelen om het tekort aan verplegend personeel op de arbeidsmarkt op te vangen, naar aanleiding van de rekruteringscampagne in Roemenië voor Brusselse ziekenhuizen

De voorzitter: Minister Vandenbroucke zal tevens in naam van minister Anciaux antwoorden.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het grootste deel van mijn vraag is gericht aan minister Anciaux omdat het over de taal en de ziekenhuizen gaat maar ik veronderstel dat minister Vandenbroucke daar even goed zal op antwoorden.

De laatste dagen lezen we in de pers berichten over het rekruteren van Roemeense verpleegkundigen door Brusselse ziekenhuizen. Het zou gaan om een initiatief van de Brusselse openbare ziekenhuizen. Men heeft daarvoor een website opgericht: 'Nurses.be'. Men gaat het personeel ginder rekruteren en screenen. De verpleegkundigen worden geholpen met hun administratieve rompslomp en met het zoe-

ken naar een woonst. De reis hierheen wordt georganiseerd.

Men kan de vraag stellen waarom wij verpleegkundigen uit Roemenië rekruteren. Het antwoord van de heer Mayeur, de voorzitter van de Iriskoepel, is duidelijk. Hij zegt dat hier geen verpleegkundigen te vinden zijn en dat het systeem dat tot op heden wordt toegepast, namelijk werken met interimkrachten, veel te duur is.

Een bijkomend belangrijk punt is dat in Roemenië het Frans de tweede taal is en dat de verpleegkundigen een aardig mondje Frans praten. Ik zie daar al een eerste probleem. Ze praten misschien wel een mondje Frans, maar hoe zit het met het Nederlands? De openbare ziekenhuizen in Brussel en hun reputatie kennende, zal dat uiteraard voor de heer Mayeur niet zo belangrijk zijn. Het personeel in de de facto Franstalige openbare ziekenhuizen, is al eentalig Frans. Het krijgt wel de kans om het Nederlands te leren maar het is noch gemotiveerd noch voldoende gestimuleerd om dat te doen. Ik stel me dus vragen over de Roemenen.

Voor de directrice van het Sint-Elizabethziekenhuis is dat geen probleem. De Roemenen krijgen volgens haar de tijd om het Nederlands onder de knie te krijgen want ze worden eerst tewerk gesteld op het operatiekwartier en daar slapen de patiënten toch. Blijkbaar is er dan geen probleem. Ik heb hier ooit iets gelijkaardigs gehoord. Ik vind dat serieus denigrerend ten opzichte van de patiënt. Ik vraag me af hoe men dan komt tot communicatie over bepaalde handelingen die in de operatiezaal gebeuren, hoe de communicatie met andere personeelsleden en dokters verloopt en hoe het er bij briefings aan toe gaat.

Niet alleen de taal zal een zwaar probleem worden, maar ook het opleidingsniveau. Dat ligt ginder anders dan hier. De directie van onder meer het Sint-Jansziekenhuis stelt zich daar vragen over. Het diploma is geen probleem, dat wordt op federaal vlak gehomologeerd. Waar het gaat over farmacologie, terminologie, diagnostiek of het werken met technologische apparatuur die wij hier al gebruiken en zij ginder niet, scheidt dat toch bepaalde problemen.

Bij het probleem van de taal wil ik nog benadrukken dat het volgens mij weer een soort duikboot zou kunnen zijn vanuit de Franse Gemeenschap in Brussel.

We kennen de reputatie van de Irisziekenhuizen. De taalwetten worden er reeds jaren met voeten getreden. Is dit, na de fusies tussen eentalig Franstalige en tweetalige ziekenhuizen, niet een volgende stap in het volledig Franstalig maken of houden? Ik denk veeleer dat het die kant opgaat.

De Brusselse minister Smet beweerde nochtans dat er een principeakkoord bestond met de Brusselse openbare ziekenhuizen over het garanderen van de toepassing van de taalwetten. Hebt u terzake al overleg gepleegd met minister Smet? Blijft dit beperkt tot bepaalde openbare ziekenhuizen, of gaat het ook over privé-ziekenhuizen? Er werd in dat verband gesproken over Sainte-Anne-Saint-Remy. Op welke wijze zult u de wettelijke tweetaligheid in die ziekenhuizen kunnen blijven garanderen?

Waarom moeten er verpleegkundigen worden gerekruteerd in Roemenië? Volgens de heer Mayeur komt dat omdat er hier geen zijn. Volgens de verpleegkundigenverenigingen zouden er 30.000 verpleegkundigen uit het beroep zijn gestapt. Het is een moeilijk en zwaar beroep. Het is moeilijk te verenigen met een gezinsleven. Er is sprake van zeer onregelmatige diensturen. Het beroep wordt aanzienlijk ondergewaardeerd. Nochtans neemt de Vlaamse Regering initiatieven om het beroep opnieuw aantrekkelijk te maken en zo meer verpleegkundigen aan te trekken. Ondermijnt het rekruteren van verpleegkundigen in Roemenië onze beleidsdoelstelling het beroep aantrekkelijker te maken niet? Is het ook geen ondermijning van de toepassing van de taalwet? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal trachten de vorige spreker niet te herhalen. In tegenstelling tot mevrouw Van Linter ben ik wel tevreden dat ik kan spreken tot de minister van Werk, Onderwijs en Vorming. Ik wil immers op de eerste plaats niet zozeer de klemtoon leggen op de gevolgen van wat we vandaag vaststellen, maar wil nadenken over de oorzaken. Hoe komt het dat Brusselse ziekenhuizen er vandaag voor kiezen om, geconfronteerd met het feit dat ze vacatures niet in eigen land ingevuld krijgen, in het buitenland op zoek gaan naar verpleegsters?

Ik heb contact opgenomen met de Nederlandstalige verantwoordelijke van de BGDA. Mevrouw Van Linter, die zegt me dat de grote voorkeur voor een

land als Roemenië veel te maken heeft met het feit dat zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Franse Gemeenschap de diploma's van de verpleegsters in Roemenië erkennen, homologeren en de kwaliteit van die vorming als voldoende gelijkwaardig aan die in ons land beschouwen om in aanmerking te komen om bij ons te werken. Voor een aantal andere landen, zoals Polen, die wel EU-lidstaten zijn, is dat niet het geval. Dat schijnt de werkelijke reden te zijn waarom vooral Roemeense verpleegsters en verplegers in trek zijn.

Gisteren heeft de VRT een enquête uitgevoerd. De vraag luidde of de ondervraagden het een goed idee vonden dat Brusselse ziekenhuizen, bij gebrek aan verpleegkundigen in eigen land, een beroep deden op Roemeense verpleegsters. Daarop antwoordde 83 percent van de respondenten dat ze dat geen goed idee vonden. In dit dossier is er wellicht slechts één vraag waarop het aantal negatieve antwoorden nog hoger zou liggen, namelijk als aan mensen zou worden gevraagd of ze het een goed idee vinden dat Brusselse ziekenhuizen, aangezien ze hun vacatures niet ingevuld krijgen, zouden beslissen om de aanwezigheid op intensieve zorgen te halveren. Dat zouden ze ongetwijfeld al evenmin een goed idee vinden.

Ik ben wat dat betreft waarschijnlijk een slechte Vlaming, maar ik heb er begrip voor dat men er eerst en vooral voor moet zorgen dat er verpleegkundig personeel is. Vervolgens moet er natuurlijk voor worden gezorgd dat ze de taal spreken van de patiënten waarvoor ze moeten zorgen. Die volgorde moet echter wel goed in de gaten worden gehouden. Wat dat betreft, moet worden erkend dat de keuze voor Roemeense verpleegsters een ernstig probleem is, ook voor onze Franstalige landgenoten. Het is trouwens een mythe dat alle Roemenen goed Frans spreken.

Ook ik heb die website nurses.be bezocht. Een van de onderdelen is inderdaad 'Perfectionner votre français'. Samen met mevrouw Van Linter zou ik het veel beter vinden dat op zo'n website aan kandidaten wordt gezegd dat de arbeidsomstandigheden exact dezelfde zullen zijn als die van de Belgische verpleegsters en dat hun ook wordt uitgelegd dat in Brussel de wettelijke tweetaligheid de norm is. Jammer genoeg staat dat er nu niet in, maar we staan nu voor de situatie.

Mijnheer de minister, als we vandaag vaststellen dat veel vacatures oningevuld blijven, dan heeft dat natuurlijk te maken met het feit dat te weinig jonge

mensen in België kiezen voor een zorgberoep. Die analyse hebt u allicht zelf ook al gemaakt. Mevrouw Van Linter heeft ook terecht aangehaald dat degenen die er wel voor gekozen hebben, te snel afhaken. Ze stappen eruit omdat het een belastende job is.

In januari stelde ik u een vraag over uw inspanningen voor vorming. We hebben toen ook gesproken over de inspanningen die u doet in Brussel, en ik drong erop aan dat u extra inspanningen zou doen voor knelpuntberoepen. Het Vlaamse aandeel in sommige instrumenten bedraagt vandaag immers nog geen 5 percent, hoewel het zeker ten minste dat niveau zou moeten halen. We insisterden vooral op inspanningen voor de zorgberoepen. U hebt daar toen positief op geantwoord.

Ik nodig u uit wat meer toe te lichten welke inspanningen u doet. Wat doen we meer bepaald om ervoor te zorgen dat het in de toekomst minder noodzakelijk zal zijn een beroep te doen op Roemeense verpleegsters? Wat doen we om meer jonge mensen van hier te doen kiezen voor zorgberoepen? Wat doen we om degenen die daarvoor kiezen, te helpen het langer vol te houden? (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, deze twee vragen van mevrouw Van Linter en de heer Vanackere aan minister Anciaux en mezelf vergen een heel uitgebreid antwoord. Het zal niet mogelijk zijn hier op alle details in te gaan. Ik zal dan ook schriftelijk meer gegevens aan de vraagstellers bezorgen.

Er is inderdaad alweer een knelpunt opgedoken bij aanwervingen in de Brusselse ziekenhuizen. Daarom worden er Roemeense interim-verpleegkundigen in dienst genomen. Daartegenover staat dat de heer Olbrechts, directeur verpleging van het ziekenhuis Sint-Jan in Brussel, gezegd heeft dat 90 vacatures zijn ingevuld zonder gebruik te maken van de diensten van zo'n interimkantoor. Dat is geen argument, maar het geeft wel aan dat de situatie op het terrein genuanceerd is.

Een vraag die we op dit ogenblik kunnen stellen, is of de beroepsbekwaamheid van die mensen wel in orde is. Dat is weliswaar een federale bevoegdheid, en wij controleren alleen diploma's met het oog op de verdere doorstroming in het onderwijs in ons land, maar we hebben toch contact genomen met federaal minister van Volksgezondheid Demotte,

die bevoegd is om de beroepsbekwaamheid van het medisch personeel te controleren. Hij antwoordde dat er met Roemenië bilaterale akkoorden bestaan over een soepele toegang tot de arbeidsmarkt. Zoals de heer Vanackere heeft aangegeven, wordt daarop ook ingespeeld met de erkenning van het diploma.

Zulke akkoorden zijn er trouwens ook met landen als Zwitserland en Zuid-Afrika, en eigenlijk hebben we daarmee hetzelfde probleem. Dat zijn namelijk ook niet noodzakelijk mensen die vlot Nederlands spreken.

We kunnen hier een heel breed debat over voeren, maar ik stel voor dat we het niet al te ver optrekken. De basisvraag is inderdaad waarom het een knelpuntberoep is. Het is er in elk geval een, en we hebben in Vlaanderen dan ook beslist de verstrekking van arbeidskaarten daarvoor te versoepelen. We vinden ook dat er eventueel een beroep moet kunnen worden gedaan op mensen uit het buitenland als er anders geen worden gevonden.

Dat het een knelpuntberoep is, heeft te maken met de instroom in het onderwijs. Op dat punt is er evenwel ook goed nieuws. Het aantal jongeren dat kiest voor paramedische of medische studierichtingen, gaat in stijgende lijn. In het secundair onderwijs stroomden er in het schooljaar 2004-2005 meer dan 20.000 leerlingen in. Om precies te zijn, waren er 5629 in de tweede en de derde graad, 4254 in de vierde graad en 11.600 in het hoger onderwijs buiten de universiteit.

Er is een belangrijke instroom, een belangrijke aanwezigheid van leerlingen, en bovendien gaat die in stijgende lijn.

Dankzij een grote klemtoon op dit soort van opleidingen, biedt ook de VDAB steeds meer opleidingsplaatsen voor de social-profitsector aan. In het jaar 2004 vatten 1332 werkzoekenden een opleiding verpleegkunde onder VDAB-contract aan, gespreid over 3 jaar. Dat is een globale toename van het aantal VDAB-cursisten verpleegkunde met 25 percent. Overigens neemt het aantal cursisten verpleegkunde in 2005 ook toe ten opzichte van het aantal andere social-profitopleidingen. We slagen daarin omdat we daarvoor in het Vlaams werkgelegenheidsakkoord extra geld uittrekken.

De VDAB besteedt ook bijzondere aandacht aan de groep anderstalige werkzoekenden. Om deze werkzoekenden optimaal te kunnen laten doorstromen naar de opleidingen verpleegkunde en verzorging,

organiseert de VDAB ook vooropleidingen social profit. Die bevatten een pakket 'beroepsgericht Nederlands'. Specifiek voor Brussel organiseert de Regionale Dienst voor Beroepsopleiding in Brussel, de RDBB, in samenwerking met Basiseducatie een bijkomend voortraject bij deze vooropleiding. Het concentreert zich volledig op taalverwerving, maar is zeer beroepsgericht voor de social-profitsector. Zopas startte een tweede groep van 15 cursisten met het voortraject taalverwerving social profit. Van de eerste groep kon meer dan 60 percent verder doorstroomden naar de vooropleiding social profit.

De VDAB participeert ook in een interessant project dat luistert naar de naam 'United Colours of Nursing'. Ik denk dat ik daarover al eens heb gesproken tijdens een commissievergadering. Ik kan u daar meer details over geven, maar ik stel voor om dat niet nu te doen.

Mijnheer Vanackere, mevrouw Van Linter, naast de opleidingsinspanningen van Vlaanderen in Brussel, vinden we in het samenwerkingsakkoord met Brussel, dat eerstdaags zal worden ondertekend, bijkomende acties om de mobiliteit van werkzoekenden te bevorderen. Ook daarover hebben we het al gehad in de commissie. We signaleren knelpuntvacatures aan elkaar, we zorgen voor wederkerigheid inzake informatie en voor toeleiding van werkzoekenden naar knelpuntvacatures.

De VDAB zal daardoor vanaf 1 juni ook in staat zijn om te bemiddelen bij knelpuntvacatures die door de BGDA werden doorgegeven en vice versa. Dit geldt nu ook voor verpleegkundigen, en dat is nogal belangrijk en nieuw. We konden het tot nog toe niet systematisch doen, maar na 1 juni zullen we systematisch kunnen bemiddelen bij een knelpuntvacature die werd gesignaleerd aan de BGDA en omgekeerd. Dat is goed.

Uit dit alles blijkt dat er toch wel een stijgende lijn zit in de onderwijs- en opleidingsinspanningen, gecombineerd met specifieke inspanningen voor taalvaardigheid. Met het samenwerkingsakkoord met de Brusselse collega zullen we onze actie nog wat kunnen versterken. U hoort me niet zeggen dat daarmee alle problemen zijn opgelost, want het zou nogal naïef zijn om die indruk te willen geven.

Ik kom tot de andere vragen die gericht werden tot minister Anciaux over de taalvaardigheid. Mijn collega heeft er in de Commissie voor Brussel al dikwijls

op gewezen dat de kwaliteit van de gezondheidszorg twee dingen veronderstelt: deskundigheid van de zorgverleners en de vaardigheid om de taal van de patiënt te spreken. Ik wil ten overvloede beklemtonen dat dit niet alleen een taalpolitieke kwestie is, maar ook te maken heeft met de kwaliteit van de gezondheidszorg. Hoe kan men immers goed zorgen voor mensen als men niet goed kan communiceren? Dit heeft ook te maken met het correct kunnen uitoefenen van de professionele taak.

Minder dan een jaar geleden is minister Anciaux, in het licht van het bezoek van mevrouw Cliveti voor de Raad van Europa, gestart met een getuigenregistratie waarbij verhalen werden verzameld van Nederlandstalige patiënten die niet behoorlijk werden behandeld of geholpen in hun eigen taal. Op twee weken tijd werden toen 169 klachten geregistreerd, waaronder ernstige klachten die wezen op nogal fundamentele tekorten inzake de kennis van het Nederlands.

Naar aanleiding daarvan zijn twee initiatieven opgestart: de herstart van de taalwetwijzer met bijzondere aandacht voor voortdurende klachtenregistratie enerzijds en het aanbod van specifieke lessen Nederlands aan ziekenhuispersoneel door het Huis van het Nederlands anderzijds. De voorzitter van de VGC, de heer Vanhengel, heeft zich bij deze maatregel aangesloten via cursussen Nederlands voor bepaalde Brusselse MUG-diensten.

Er zijn ook initiatieven ontwikkeld om jongeren die een Vlaams-Brusselse hogeschool de opleiding verpleegkunde beëindigen, warm te maken voor een baan in Brussel. De happenings die Pro Medici en Onthaal en Promotie Brussel voor jonge afgestudeerden organiseren onder de titel 'Brussel, niet voor watjes' zijn erg belangrijk. Nogal wat Vlaamse jongeren willen blijkbaar wel voor Brussel kiezen en vinden het een uitdaging om in Brussel aan de slag te gaan. Pro Medicis ontvangt werkingssubsidies om acties te ondernemen die Nederlandkundige zorgverleners naar Brussel halen. Ik geef u dat mee in naam van minister Anciaux, om te onderstrepen dat de Vlaamse Gemeenschap heel wat inspanningen levert. Wij nemen ons deel van de verantwoordelijkheid op om te zorgen voor een aanbod van Nederlandkundige zorgverleners.

Wat de controle betreft, moet ik zeggen dat het niet Vlaanderen is maar de GGC van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat verantwoordelijk is voor

het bewaken en het realiseren van de tweetaligheid van het personeel. Als Vlaams minister met een raadgevende stem zal minister Anciaux in deze commissie deze problematiek aankaarten bij de Nederlandstalige vertegenwoordigers: minister Vanhengel, bevoegd voor het gezondheidsbeleid en minister Smet, bevoegd voor bijstand aan personen en het openbare ambt.

Ik heb in de korte tijd sinds ik dit nieuws heb ontvangen nog niet met minister Smet kunnen spreken. Ik kan u garanderen dat we dit via de geëigende kanalen verder zullen opvolgen.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Eigenlijk bent u vooral bezig met opleiding en werkgelegenheid. Ik ben daar tevreden mee, maar u zei zelf ook dat de kwaliteit van de zorgen ook afhangt van correcte communicatie. Ik moet de bal naar u toespelen, alhoewel u de boodschap van minister Anciaux gebracht hebt. U geeft een opsomming van de maatregelen van de afgelopen twee jaar om de kennis en het aanleren van het Nederlands te bevorderen.

We hadden hier vorige week een hoorzitting met het Huis van het Nederlands. Daarbij is tot uiting gekomen hoe moeilijk het is om die lessen Nederlands te organiseren en om de Franstaligen te stimuleren om ze te volgen. Ik vraag me af wat u dan wilt doen met Roemenen die in de eerste plaats geen volmaakte kennis van het Frans hebben, zoals de heer Vanackere zei, en die dan bovendien nog eens het Nederlands onder de knie moeten krijgen. Ik vind dit een verkeerde manier van werken. U doet eerst iets aan de werkgelegenheid en dan pas aan de taalkennis. Ik vind dat zowel de Vlaamse als de Franstalige overheid moet stimuleren wat we al in huis hebben.

Ik ben zeer teleurgesteld over het antwoord van minister Anciaux. Hij gaat het probleem aankaarten in de GGC. Als dat nu nog moet gebeuren, dan weet ik niet wat we hier nog zitten te doen. Het probleem bestaat al jaren, de openbare ziekenhuizen waar de taalwetgeving niet wordt toegepast zijn gekend. Dat is het enige wat telt voor de Brusselse Vlaming en de Vlaming die in een ziekenhuis terechtkomt. Het is hoog tijd dat daar wat meer aan gedaan wordt dan aankaarten.

De heer Steven Vanackere: Dit is natuurlijk geen debat tussen parlementsleden. Maar wat ik begrepen

heb uit het antwoord, is dat we vooral proberen om binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap iets te doen aan de geschetste problematiek. De minister heeft in zijn antwoord gewezen op de verschillende maatregelen die ertoe moeten leiden dat er meer Belgen – tweetaligen uiteraard – aan de slag willen in een zorgberoep. Ik ben het er helemaal mee eens dat dat de juiste volgorde is om het probleem aan te pakken. Wat dat betreft, ben ik wel tevreden.

Ik heb slechts één opmerking, mijnheer de minister. Ik hoorde u zeggen dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een akkoord heeft afgesloten om de BGDA en de VDAB beter te laten samenwerken. Dat is van levensbelang. Het gewest zit met 23 procent werklozen en in de Rand raken vacatures niet ingevuld.

Dat is van levensbelang. Ik hoor nu dat u zegt dat het eerstdaags wordt getekend. Ik dacht dat dat al voor elkaar was. Zijn er nog problemen of is het enkel een formaliteit?

Ik ben wel verheugd dat u wijst op de noodzaak om de taal te bekijken als een aspect van het welzijn van de patiënt, en niet als een probleem van de taalwetgeving alleen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Vanackere, maak u geen zorgen. Er is een volledig akkoord. Ik heb dat getekend om het te bevestigen. Er is natuurlijk een weg af te leggen. De regeringen moeten het formaliseren, het moet naar het parlement enzovoort. De implementatie daarvan start. Daarover bestaat geen twijfel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over een visie op de school als architecturaal concept en eventuele investeringen terzake

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, meer dan 15 jaar hebben

we te weinig geïnvesteerd in onze schoolinfrastructuur. In de vorige legislatuur hebben we gepoogd om daaraan te verhelpen, maar het waren druppels op een hete plaat. De achterstand bij DIGO kwam op 7 jaar te staan. Dat is heel erg voor scholen die projecten indienen.

Mijnheer de minister, u bent goed bezig met de formule van DBFM door 1 miljard euro te mobiliseren om die achterstand in te lopen. In de 'D' van DBFM zit nog een uitdaging verscholen, namelijk 'develop'. Dat vindt u ook, mijnheer de minister, want u laat de Vlaamse bouwmeester een beslissend orgaan voor de modelprojecten.

Schoolgebouwen zijn heel belangrijk, dat leert ons de geschiedenis. Frederik de Grote heeft in Pruisen met één pennentrek de leerplicht ingevoerd, weliswaar alleen voor jongens, door al zijn invalide militairen en militairen op rust een spoedcursus schoolmeester te geven en de scholen in te planten naast de kazernes. Die gebouwen leken zelfs op elkaar. Zo had hij meteen een ideale rekruteringsbasis voor zijn soldaten. Tot halverwege de jaren vijftig van de vorige eeuw was dat ook zo in Vlaanderen. Al onze schoolgebouwen leken op kloosters. De output was navenant.

De 'D' van develop' is van groot architecturaal belang voor 800 nieuw te bouwen scholen. Die operatie zal rond 2011 worden afgerond. Dat zal een grote uitdaging zijn. Nu staan de huidige schoolgebouwen soms haaks op de omgeving en de lokale gemeenschap. Er is geen inbreng van de nieuwe onderwijsinzichten in die oude gebouwen. De nieuwe pedagogiek kan maar mondjesmaat toepassing vinden in die gebouwen. De nieuwe onderwijsinzichten, het ervaringsgericht leren, het komt allemaal een beetje op de helling te staan door de krappe architectuur. De regels zijn heel streng. Een klas moet 9 op 7 meter groot zijn. Als het 8 op 6 meter is, wordt het moeilijk om het dossier goedgekeurd te krijgen. Dit zijn maar een paar voorbeelden.

Mijnheer de minister, is mijn bezorgdheid ook de uwe? Zult u de Vlaamse bouwmeester enkel bij de modelprojecten betrekken? Heeft zijn inbreng ook repercussies op de visie van het architectonisch geheel van de nieuw op te richten schoolgebouwen?

Op 1 mei moesten de bredeschoolprojecten binnen zijn. Kan vanuit het architectonisch concept dat nog moet worden ontwikkeld voor die 800 op te richten

schoolgebouwen een link worden gelegd naar die projecten?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer De Cock, ik ben het helemaal met u eens dat wij niet gewoon moeten zorgen voor een inhaalbeweging in de cijfers, maar ook in de kwaliteit. Het gaat erom de scholen van de toekomst te bouwen.

Dit gigantische project waarvoor we een miljard euro mobiliseren, zal vanuit de Vlaamse overheid worden gecoördineerd en gestuurd door ons nieuwe agentschap, AGION. Daarbij moeten natuurlijk ook spelregels en normen worden vastgelegd, niet alleen op technisch en financieel vlak, maar ook op het vlak van de kwaliteit. De Vlaamse bouwmeester zal een belangrijke rol spelen in het helpen vastleggen van normen voor de kwaliteit van alle projecten.

Het ontwerp van decreet dat de Vlaamse Regering onlangs in zijn definitieve versie heeft goedgekeurd, bepaalt overigens dat er krijtlijnen moeten worden vastgelegd. In de eerste plaats moeten binnen de huidige procedures en de zogenaamde maximale fysieke en financiële normen zoals die ook in het reguliere circuit gelden, versneld bouwprojecten op gang worden gebracht. Tegelijkertijd willen we echter ook aandacht hebben voor de architecturale kwaliteit, het rationeel energiegebruik, de flexibiliteit van de gebouwen, met het oog op een goede inbedding in het pedagogisch project van een school en het multifunctioneel gebruik.

Momenteel denkt de Vlaamse bouwmeester samen met AGION na over de minimale kwaliteitscriteria die zouden moeten gelden voor alle projecten, of het nu gaat over renovatie- of nieuwbouwprojecten. Tegelijkertijd krijgt de bouwmeester ook een adviesfunctie bij de keuze van de projecten die gerealiseerd zullen worden.

We willen gebruik maken van deze inhaaloperatie om een aantal modelprojecten te selecteren. Daarin zal de bouwmeester een nog belangrijkere inbreng hebben omdat hij daarin een beslissende stem heeft, samen met de selectiecommissie waaraan hij participeert.

We willen modelprojecten die model staan voor de scholen van de toekomst. Het gaat over projecten die

een gedifferentieerde ruimte aanbieden waarin niet alleen het klassieke klassikale onderricht, maar ook werken in groepen, ervaringsgericht werken, klasoverschrijdend werken en de brede school aan bod kunnen komen.

Scholen moeten duurzaam zijn, niet alleen op cultureel maar ook op ecologisch vlak. Er moet aandacht worden besteed aan energiezuinigheid. Het gaat er niet alleen om de meest moderne technologieën te introduceren in zo'n schoolgebouw, er moet ook sprake zijn van een verstandige low-techaanpak. Ook stedenbouwkundige thema's zijn aan de orde, zoals verdichting, het efficiënt omspringen met ruimte, kernversterkende projecten, en het laten functioneren van een school als sport- en cultuurcentrum voor een wijk.

Mijnheer De Cock, u hebt een goede vraag gesteld. U hebt me erop gewezen dat ik gelijktijdig een oproep heb gelanceerd voor projecten die we willen ondersteunen als voorbeeldprojecten van een brede school. Die projecten moesten inderdaad op 1 mei binnen zijn. Ik heb er echter nog geen overzicht van. Ik kan er dan ook nog niets meer over vertellen.

Ik kan evenmin al ingaan op uw vraag of er eventueel koppelingen ontstaan tussen deze projecten en wat we inzake scholenbouw willen doen. Eigenlijk hebben we dat niet in die zin voorbereid. We hebben geen verbinding gemaakt tussen de oproep voor brede schoolprojecten en het bouwen van model-scholen voor de toekomst.

Ik zal de zaak bekijken. Misschien vind ik wel inspiratie in wat er is binnengekomen om dergelijke verbanden te leggen. Ik dank u alleszins voor uw suggestie. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik stel ook voor dat experts van de brede school of van het Vlaams Architectuurinstituut de Vlaamse Bouwmeester helpen. Ze zouden als adviseurs kunnen worden toegevoegd aan de instellingen die zich met de zaak bezighouden.

Ik ben heel tevreden met uw antwoord en met uw belofte om te kijken naar de link met de brede school.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het voorstel om de jeugdzorg te herfederaliseren

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, het dossier betreffende de jeugdcriminaliteit blijft de politieke agenda beheersen. De Stille Mars van twee zondagen geleden heeft blijkbaar een aantal socialisten geïnspireerd om op 1 mei merkwaardige ideeën te lanceren. Ik verwijs naar de speech van sp.a-voorzitter Vande Lanotte. Daarin pleit hij er voor 'om in een forse uitbreiding van de opvangcapaciteiten voor jongeren die geen crimineel maar wel delinquent of storend gedrag vertonen te voorzien.'

Mevrouw de minister, de sp.a-voorzitter spreekt duidelijk met weinig kennis van zaken. Het is niet mijn taak om u hier te verdedigen. Ik vraag me echter af of hij wel weet wat de Vlaamse Regering, waarin zijn partij toch is vertegenwoordigd, uitspookt en beslist. Dit dossier is een paar maanden geleden al zeer uitvoerig aan bod gekomen.

Van een totaal andere orde is het pleidooi van onze federale minister van Justitie, mevrouw Onkelinx. Op een zeer merkwaardige en arrogante manier lanceert ze de idee om de jeugdzorg te herfederaliseren. Mevrouw de minister, ik veronderstel dat u haar uitspraken ook hebt gelezen. Ze werden zeer uitvoerig weergegeven in de pers. Zo zegt ze: 'De Franse Gemeenschap is van goede wil maar beschikt niet over de financiële mogelijkheden om op grote schaal in de sector van de jeugdzorg te investeren. En mensen op het terrein – rechters, sociale werkers – zullen intussen blijven spreken van gepruts. Een herfederalisering zou de regering in staat stellen voldoende middelen vrij te maken om tegemoet te komen aan de bezorgdheden die vorige week klonken in de straten van Brussel. Omdat het gaat om een diepe maatschappelijke bezorgdheid, zou het beter zijn om het hele klavier te kunnen bespelen en niet te moeten snoeien in de middelen voor preventie voor jongeren in nood.'

Mevrouw de minister, de laatste redenering zou me bijna ontroeren. We weten echter allemaal dat er een totaal andere filosofie achter zit. We weten allemaal dat de Franstaligen niet de bereidheid aan de dag willen leggen om voldoende financiële middelen vrij

te maken voor de opvang van hun misdadige minderjarigen. We weten allemaal dat de Franstaligen niet de bereidheid aan de dag willen leggen om de jeugdcriminaliteit op een grondige, op een kordate wijze aan te pakken. Wel integendeel, ze blijven vasthouden aan hun laks beleid.

Mevrouw Onkelinx gaat verder. 'Als de Vlamingen willen dat in dit land iets verandert op het vlak van de jeugdcriminaliteit, moeten zij maar met voldoende financiële middelen over de brug komen, moet het dossier worden geherfederaliseerd zodat het kan betaald worden met middelen uit de federale begroting.' Dat is, met andere woorden, met middelen van de Vlamingen.

De minister waarschuwde met opgestoken vinger: 'Ofwel bekijken we hoe we de staat beter kunnen organiseren om het leven van de burgers te verbeteren, ofwel belanden we in een dialoog van doofstommen met dwaze eisen. Als onze Vlaamse vrienden in die richting willen gaan, dan moeten ze zich realiseren dat de tijden veranderd zijn, dat hun agressiviteit ons geduld op de proef stelt.' Tot slot stelt ze: 'Indien de Vlamingen ons misprijzen, dan zijn we vastberaden zelf onze toekomst uit te tekenen.' Ik zou mevrouw Onkelinx willen zeggen: 'Wie of wat houdt u tegen?' U zult wel weten dat mijn partij dat absoluut niet zal doen.

Mevrouw de minister, het is niet de eerste maal dat dit denkkader door de Franstaligen wordt gelanceerd. Ongeveer een jaar geleden hebben de Franstalige liberalen een bijzonder voorstel van wet ingediend in de Kamer om een identiek denkkader wettelijk te regelen. Toen was uw antwoord duidelijk en hebt u er uitdrukkelijk voor gepleit om alle bevoegdheden inzake jeugdrecht over te hevelen naar Vlaanderen. Het regeerakkoord is zeer duidelijk en pleit terecht voor meer bevoegdheden om Vlaanderen degelijk te kunnen besturen. Met het oog op homogene bevoegdheidspakketten gaat u de overdracht van het jeugdsanctierecht verdedigen.

Mevrouw de minister, wat is het antwoord van de Vlaamse Regering op deze zoveelste communautaire uitdaging van de minister van Justitie om de jeugdzorg te herfederaliseren? Dit heeft enkel en alleen de bedoeling om ook dit dossier opnieuw met Vlaams geld te betalen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Dames en heren, ik wil het eerst hebben over de uitspraken van de heer Vande

Lanotte. Ik ga ervan uit dat hij met zijn uitspraken net het belang wilde onderstrepen van één van de pijlers die we hebben goedgekeurd in het Globaal Plan. Misschien hebben we het te weinig aan bod laten komen tijdens de debatten in het Vlaams Parlement. We hebben het vaak gehad over het doorbreken van de patronen, over preventie en over nieuwe initiatieven voor veelplegers. Het is echter niet onbelangrijk te beklemtonen dat in het Globaal Plan ook een aanzienlijke uitbreiding zit van gewone capaciteit in gemeenschapsinstellingen en van residentiële plaatsen.

Omdat ik dat misschien te weinig heb benadrukt, wil ik het hier nog eens doen. Het gaat om 372 opvangbegeleidingen in crisishulpverlening en 456 opvangplaatsen en begeleiding van POS'ers en MOF'ers. Dat is een niet te onderschatten aanbod. Er ligt dus wel degelijk een forse uitbreiding vast in het Globaal Plan voor de periode 2007-2009. Een bepaald gedeelte wordt zelfs al in juni uitgevoerd omdat we er in de onderhandelingen met privé-partners in geslaagd zijn hen ervan te overtuigen al eerder een aanbod te realiseren. We hebben ook telkenmale de nadruk gelegd op de grote impact van residentiële uitbreiding in 2007 omdat we goed beseffen dat hoe sneller de uitbreiding er komt, hoe beter dat is voor het werkveld. Op die manier creëren we meer ademruimte om de nodige aandacht te besteden aan andere elementen.

De uitspraken van minister Onkelinx zijn van een andere aard. Ze klinken nogal vreemd. Minister Onkelinx heeft immers het debat over de middelen gevoerd als uitgangspunt voor een pleidooi tot herfederalisering.

Vlaanderen heeft intussen aangetoond dat het zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen en erin geslaagd is om in de nodige financiële middelen te voorzien. De Franse Gemeenschap heeft trouwens nog geen dag later in een Belgabericht bij monde van minister Fonck gereageerd. Ze zou de nodige plannen aan de regering overmaken en de Franse Gemeenschap zou bereid zijn in de nodige middelen te voorzien. Ook de Franse Gemeenschap zal dus haar verantwoordelijkheid opnemen en heeft op dit vlak zeer alert gereageerd.

Inhoudelijk is er geen enkel argument voorhanden dat een herfederalisering zou kunnen legitimeren. Integendeel, dat gaat rechtstreeks in tegen de huidige dynamiek. Het accent wordt meer en meer op het gemeenschapsniveau en het lokale niveau gelegd. We beseffen maar al te goed dat het een complex punt

is en met veiligheid te maken heeft. Veiligheid is pas mogelijk in samenwerking met politie en justitie en kan best op het lokale niveau worden georganiseerd.

Het gaat bovendien in tegen inhoudelijke aspecten van de jeugdhulp zoals ze in Vlaanderen wordt geconcipieerd. Wij werken op dat vlak innovatief en dat wordt internationaal ook erkend. Wij wensen deze dynamiek niet stop te zetten. Ik zal wat voorbeelden geven. Het herstelgericht werken is een methodiek die in Vlaanderen is ontstaan. Dat wordt nu breder erkend. We zullen deze nieuwe dynamiek dan ook niet opgeven. Crisishulp aan huis werd ook in Vlaanderen ontwikkeld. Dat toont aan dat wij een andere visie en aanpak ten aanzien van dienstverlening hebben ontwikkeld.

Dat heeft bijvoorbeeld ook geresulteerd in het Globaal Plan. De diversiteit kon er alleen maar komen omdat de kennis, de knowhow en de expertise in Vlaanderen zijn ontwikkeld. De goede samenwerking en de input vanuit de sector hebben zulke initiatieven mogelijk gemaakt.

De discussie rond De Grubbe bewijst nog maar eens dat in Vlaanderen en Wallonië een heel verschillende invulling wordt gegeven aan de jeugdhulpverlening. Dat stellen we vast op het terrein. We willen het beleid terzake alleen maar faciliteren en ondersteunen. We willen de dynamiek niet alleen behouden maar in de toekomst zelfs nog versterken.

We gaan uit van een zorgtrajectbenadering. Dat betekent dat men over een breed palet van maatregelen moet kunnen beschikken. Dat gaat van preventie tot opvang en begeleiding, maar kan ook intersectoraal nodig zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan onderwijs of het verenigingsleven. Het omgekeerde zou ingaan tegen de tendens die vandaag bestaat. In de zorgtrajectbenadering wordt een visie op welzijn uitgedrukt die over de sectoren heen bevoegdheden als arbeid of onderwijs mee opneemt.

Ik wil de discussie zelfs omdraaien. Als het dan om de middelen gaat, durf ik te stellen dat Vlaanderen vandaag expliciet kiest om naast preventie ook te investeren in andere maatregelen. We hebben in de commissie al het debat over het gezondheidsbeleid gevoerd en gemerkt dat het terugverdieneffecten sorteert en het kostenbesparend werkt voor de federale overheid.

Het gaat dan over politie, justitie, OCMW en RIZIV. Als een gemeenschap beslist om aanzienlijk te investeren, is dat kostenbesparend voor de federale overheid.

Als de federale overheid toch bereid is iets te doen en middelen wil vrijmaken, willen we de discussie omdraaien en zeggen we dat het veel beter is om de gemeenschappen die investeren in preventie, waardoor kostenbesparend kan worden gewerkt, te belonen. Dat element zullen we op de onderhandelingsstafel leggen tijdens de komende communautaire onderhandelingen.

Op basis van de uitspraken van de Franse Gemeenschap en de initiatieven die Vlaanderen al eerder heeft genomen, denk ik dat er geen enkel argument meer is om een pleidooi voor herfederalisering te legitimeren.

Wij zijn van plan om in Vlaanderen de trend die we hebben ingezet, om stap voor stap werk te maken van een Vlaams coherent beleid, voort te zetten, voor het welzijn van onze mensen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, ik weet dat de heer Vande Lanotte een verstandig man is. Hij zal ook wel weten wat de Vlaamse Regering heeft beslist. Ik ben ervan overtuigd dat zijn pleidooi puur electoraal was, om ook zijn stem in het debat te laten horen.

Mevrouw de minister, u hebt een duidelijk antwoord gegeven, met het risico dat u belandt in de categorie van de doofstommen met dwaze eisen, zoals minister Onkelinx de Vlamingen omschreef die terecht uw pleidooi mee onderschrijven.

U zegt dat u verwonderd bent dat de Franstaligen het debat voeren met de middelen als invalshoek. Ik denk dat u daar niet verstomd over moet zijn. Het is altijd hetzelfde liedje: de Vlamingen moeten veel water in de wijn doen en moeten telkens opnieuw met middelen over de brug komen. Dat alleen is de bedoeling van minister Onkelinx.

Mevrouw de minister, het choqueeerde me dat dergelijke merkwaardige uitspraken gebeurden aan de vooravond van de bespreking van het wetsontwerp van minister Onkelinx tot hervorming van het jeugdbeschermingsrecht, waar de Vlamingen opnieuw zeer veel water in de wijn hebben moeten doen. Ik denk dat de uitspraken van minister Onkelinx alleen maar de Vlamingen willen choqueren. Ik vind dat bijzonder triestig.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u blijft ijveren – zoals uitdrukkelijk bepaald in het Vlaamse regeerakkoord –, niet alleen voor het behoud van de huidige bevoegdheden, maar voor de overheveling van het hele pakket van bevoegdheden in het dossier van het jeugdrecht. Hiervoor zult u alleszins onze fractie als bondgenoot vinden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns betreffende een tevredenheidsenquête voor sociale huurders – 619 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Gatz, verslaggever, heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal verslag uitbrengen over de werkzaamheden in de commissie.

De hoofdindieners, de heer Decaluwe, heeft het voorstel van resolutie toegelicht. Hij heeft benadrukt dat het belangrijk is dat de overheid voeling heeft met de hartslag van de burger, ook in de sector van de sociale huisvesting.

De heer Decaluwe stelde dat het voorstel van resolutie in feite niet zo veel vraagt. Er wordt enkel gevraagd – en voor voorbeelden werd verwezen naar De Lijn en de NMBS – om regelmatig een tevredenheidsenquête uit te voeren.

De heer Decaluwe is er zich van bewust dat er bezwaren kunnen zijn over de kostprijs, maar die hoeft niet onoverkomelijk te zijn. Hij geeft ook aan dat er al geslaagde pilootprojecten zijn, bijvoorbeeld door samenwerking tussen de Koning Boudewijnstichting en socialehuisvestingsmaatschappij De Mandel uit Roeselare.

De heer Decaluwe heeft tevens benadrukt dat er verschillen zijn tussen de sociale huisvesting in de

stad en op het platteland. Die verschillen moeten in de voor de enquête gehanteerde methodiek worden opgenomen.

Mevrouw De Wachter heeft namens de sp.a opgemerkt dat een dergelijke enquête de betrokkenheid van de sociale huurders en de dienstverlening door de socialehuisvestingsmaatschappijen moet verbeteren. Een enquête kan volgens haar evenwel slechts een bijkomend middel zijn om dit doel te bereiken. Bovendien moet de enquête in begrijpelijke taal worden opgesteld.

Mevrouw Guns heeft namens de VLD opgemerkt dat de enquête niet enkel de woningen mag behandelen. Ze moet tevens aandacht schenken aan de omgeving van de woning, aan de ondersteuning van de huurders, aan de renovatie van de woningen en aan de welzijnsaspecten van de relatie tussen de sociale huurder en de socialehuisvestingsmaatschappij.

Van op de oppositiebanken heeft de heer Penris verklaard het voorstel van resolutie niet ongenegen te zijn. Hij staat erop dat de enquête niet enkel voor wetenschappelijke doeleinden zou worden gebruikt, ze moet tevens toelaten beleidsconclusies te trekken. Bovendien merkt hij op dat de kostprijs van de enquête niet te hoog mag zijn. De beschikbare middelen moeten nog steeds in eerste instantie aan het bouwen van woningen worden besteed.

De minister heeft geantwoord dat het motto 'meten is weten' een van de leidmotieven van zijn beleid vormt. Hij is bereid in te spelen op de vragen van de indieners van het voorstel van resolutie. Hij heeft het ook even over de kostprijs van een dergelijke enquête gehad. Hij heeft in dit verband contact opgenomen met het Kenniscentrum Duurzaam Wonen. De gevraagde enquête zou ongeveer 150 euro per onderzochte persoon kosten. Een aantal representatieve steekproeven zouden al heel wat resultaten kunnen opleveren.

Ik denk dat ik de essentie van de bespreking heb weergegeven. Het voorstel van resolutie is met negen stemmen voor aangenomen. Indien ik me niet vergis, is dit het aantal leden dat op het ogenblik van de stemming aanwezig was. Dit betekent dat het voorstel van resolutie in feite unaniem is goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, dit voorstel van resolutie omvat in feite slechts één

vraag. We vragen de Vlaamse Regering een tevredenheidsenquête te houden. Ik denk dat ik namens alle indieners mag opmerken dat een dergelijke enquête een aantal verregaande en positieve gevolgen kan hebben. Het gaat hier tenslotte om 130.000 woningen en om 400.000 bewoners.

We weten allemaal dat de sector momenteel geen al te positief imago heeft. Het lijkt me belangrijk een betere verstandhouding tussen huurders, kandidaat-huurders en de socialebouwmaatschappijen tot stand te brengen. Zoals de verslaggever daarnet al heeft opgemerkt, moet de problematiek van de leefbaarheid van een aantal wijken hierbij aan bod komen. Hetzelfde geldt voor het verschil tussen het wonen in een stad of op het platteland en tussen het wonen in een eengezinswoning en in een appartement. Bovendien kunnen we op een aantal plaatsen vaststellen dat de dienstverlening vaak te wensen overlaat.

We moeten de resultaten van de enquête aanwenden om een aantal positieve maatregelen ten gunste van de leefbaarheid te nemen. De meerwaarde van tevredenheidsenquêtes is reeds bewezen. De Lijn, de NMBS en de VRT hebben hier alvast positieve ervaringen mee. De elementen die in een tevredenheidsenquête naar voren komen, kunnen een instelling helpen een positief beleid te voeren en een goed imago op te bouwen.

De uitvoering van de gevraagde enquête is een zaak van de Vlaamse Regering en van de VHM en de socialebouwmaatschappijen. We vragen een enquête waaruit blijkt hoe huurders hun eigen buurt beoordelen. Het moet, met andere woorden, om een gedetailleerde tevredenheidsenquête gaan. We moeten manieren vinden om huurders en kandidaat-huurders beter te informeren en om hen meer inspraak in het beleid te geven. Het verbeteren van de dienstverlening blijft zonder meer een doelstelling. Mijns inziens mag deze enquête iets kosten, want ik ben ervan overtuigd dat we de middelen die we nu investeren op termijn zullen terugwinnen.

Ik vraag de unanieme steun van het Vlaams Parlement voor de organisatie van een tevredenheidsenquête in de socialehuisvestingssector.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik heb de oproep van de hoofdindieners van het voorstel van resolutie gehoord. Hij vraagt om unanieme steun. Hij kan alvast op de steun van mijn fractie rekenen.

Wij hebben dat ook al in de bevoegde commissie tot uitdrukking kunnen brengen, al was het maar omdat de sector een groeiende groep klanten kent. Voor ons is het ook nuttig te weten hoe die groep klanten tegenover de dienstverlening aankijkt. U en ik hebben verschillende ervaringen wat dat betreft. Ook de minister heeft andere ervaringen. We kunnen het debat tot in het oneindige blijven voeren.

Aan de ene kant stellen we inderdaad vast dat er socialehuurmaatschappijen zijn die goed en degelijk werk presteren tot tevredenheid van hun klanten. Ik heb in de commissie de groep De Mandel genoemd, die zelfs van het tijdschrift Trends een Gazelle heeft gekregen. Het is een snel groeiende groep die een goede dienstverlening biedt onder de hoogste kwaliteitsvereisten.

Aan de andere kant hebben ikzelf en een aantal collega's uit de grootsteden heel wat signalen ontvangen die erop wijzen dat de klantentevredenheid inzake de sociale dienstverlening door de socialehuisvestingsmaatschappijen gebrekkig blijft. We moeten dus de twee met elkaar trachten te verzoenen. Een wetenschappelijke enquête kan uitsluitend geven. Wij kunnen van visie blijven verschillen en debatten blijven voeren, maar als er een wetenschappelijk onderbouwde studie is, die niet te veel kost, kunnen we die als leidraad gebruiken voor verdere beleidsstappen. Dat was de voorwaarde die we hebben gesteld.

We hebben enerzijds aan de minister gevraagd wat de studie ons zou kunnen kosten. De bedragen die hij heeft genoemd, waren bevredigend. We hebben anderzijds de minister ook gevraagd of, als er zo'n wetenschappelijke studie wordt opgeleverd, hij er beleidsconsequenties aan zou willen verbinden, ook al zijn die voor sommige maatschappijen slecht en geven die aanleiding tot bijsturingen. Ook daar heeft de minister positief op geantwoord. Mijn fractie wil u blijven volgen: wij houden onze positieve stem die we in de commissie hebben gegeven, ook nu in de plenaire vergadering aan. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Gerda Van Steenberge en Marie-Rose Morel betreffende een belangenconflict – 831 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van mevrouw Marijke Dillen, de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen en de dames Gerda Van Steenberge en Marie-Rose Morel betreffende een belangenconflict.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, onze fractie heeft, na lang afwegen van voor- en nadelen en met het risico dat het aan de publieke opinie verkeerd zal worden uitgelegd, beslist om vandaag op de valreep een belangenconflict in te roepen betreffende het ontwerp van wet inzake de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, zoals het naar alle waarschijnlijkheid morgen ter stemming zal worden voorgelegd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Ik wens uitdrukkelijk te beklemtonen dat het niet de bedoeling is om de goedkeuring van een jeugdsanctierecht op de lange baan te schuiven, integendeel. Ook wij zijn al jaren voorstander van de invoering van een jeugdsanctierecht, maar dan een echt jeugdsanctierecht en geen afkooksel ervan, geen compromisoplossing tussen de visie van Franstaligen en Vlamingen op de aanpak van jeugdcriminaliteit. We weten allemaal dat deze beide visies lijnrecht tegenover elkaar staan. Wat morgen voorligt, is geen jeugdsanctierecht, integendeel. Het voorliggende ontwerp blijft vertrekken van een totaal achterhaalde visie van jeugdbescherming.

Akkoord, mevrouw de minister, er zijn een aantal verbeteringen aangebracht in vergelijking met het oorspronkelijke ontwerp, dat wil ik gerust toegeven. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de creatie van een aparte kamer bij de jeugdrechtbank voor zware gevallen en de oprichting van een gesloten penitentiair centrum voor minderjarigen en primaire delinquenten,

beide zeer positief. Ik kan nog een aantal andere voorbeelden geven. Maar het gaat niet over een aantal deelaspecten die verbeterd zijn, het gaat over het geheel.

Dat geheel beantwoordt helemaal niet aan de Vlaamse eisen en verzuchtingen. Ook al wordt het voorliggende ontwerp-Onkelinx door velen, vooral in de media, omschreven als hét antwoord op de Stille Mars van vorige week, het zal geen echt jeugdsanctierecht invoeren dat niet alleen een herstellend, pedagogisch en responsabiliserend doel moet hebben, maar waardoor ook bestraffend kan worden opgetreden tegen criminele jongeren. Dat laatste heeft de Vlaamse Regering immers uitdrukkelijk vooropgesteld in het regeerakkoord. Integendeel, de nieuwe wet verzekert helemaal niet dat er een strengere aanpak van de jeugddelinquentie komt. Op een aantal belangrijke punten is ze zelfs een aanzienlijke stap achteruit.

Ik geef enkele voorbeelden. Zo is het onmogelijk de jongere onder de 16 jaar te bestraffen. Er kunnen enkel maatregelen worden genomen in het kader van zijn bescherming, ook al weten we allemaal dat jeugdcriminaliteit vandaag op steeds jongere leeftijd wordt gepleegd. Ook wordt de plaatsing in een open en gesloten instelling in de praktijk moeilijker gemaakt door het opleggen van heel wat bijkomende beperkingen en voorwaarden. Ook de plaatsing in Everberg wordt bemoeilijkt. Vandaag kunnen daar jongeren worden geplaatst voor feiten die voor volwassenen strafbaar zijn met een jaar celstraf. In de toekomst zal dat nog slechts kunnen voor feiten waarop een celstraf van minstens vijf jaar staat.

Daarnaast heeft de minister van Justitie tijdens de bespreking in de Senaat zelf toegegeven dat de tekst nauwelijks leesbaar is en dat ze een universitair team zal belasten met het herschrijven ervan. Dat betekent opnieuw een vertraging. We weten trouwens vandaag al dat de nieuwe wet niet snel in voege zal treden. Ze kan immers worden uitgesteld tot 1 januari 2009. Dit kan dus opnieuw op de lange baan worden geschoven.

Het huidige ontwerp-Onkelinx is alleen windowdressing. Het is geen antwoord op de Stille Mars. Het maakt geen strenge aanpak van de jeugdcriminaliteit mogelijk. Ook al weet Vlaanderen heel duidelijk wat het wil – een volwaardig jeugdsanctierecht waarmee het jonge criminelen daadwerkelijk kan straffen en jeugdrechters bestraffend moeten kunnen optreden,

zodat jongeren echt voor hun verantwoordelijkheid worden geplaatst – vandaag krijgt het dit niet. We weten allemaal waarom. Het verschil in visie tussen Vlamingen en Franstaligen is zo fundamenteel dat Vlaanderen nooit zal krijgen wat echt nodig is om de steeds toenemende jeugdcriminaliteit aan te pakken. Integendeel, het huidige ontwerp moet de totaal tegenovergestelde visies overbruggen en is daardoor een zeer slecht ontwerp. Ik waarschuw u, mevrouw de minister: de problemen zullen niet opgelost geraken en de discussie zal niet luwen, integendeel. De uitspraken van minister Onkelinx, waarover we het daarnet al hadden, illustreren dit duidelijk.

Zoals een persmededeling van een van uw coalitiepartners terecht stelde, is dit een Belgisch compromis en een slecht compromis. Er wordt zelfs terecht gesproken van een gemiste kans.

Geachte leden, gesteund door uw eigen Vlaamse regeerakkoord en door zeer vele verklaringen, moties en uiteenzettingen van alle fracties in het Vlaams Parlement, durf ik u vandaag te vragen ernstig na te denken en deze motie betreffende een belangenconflict goed te keuren, in het belang van een echt jeugdsanctierecht, waar heel Vlaanderen vragende partij voor is.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, de motie van het Vlaams Belang betreffende een belangenconflict dat hier voorligt, vraagt een schorsing van de behandeling van het ontwerp, met het oog op overleg. Mijn fractie zal deze motie niet goedkeuren. Het ontwerp zoals dat voorligt in de plenaire vergadering van de Kamer, moet immers dringend worden goedgekeurd.

De wet op de jeugdbescherming moet worden gewijzigd. Het enige onmiddellijke perspectief op een onmiddellijke wijziging, wordt geboden door de goedkeuring van dat ontwerp.

Mevrouw Dillen, u vroeg zonet aan de minister wat ze dacht van het idee van mevrouw Onkelinx om het hele jeugdrecht te herfederaliseren. Welnu, het uitstellen van een en ander zou wel eens de slinger opnieuw de richting van die herfederalisering van de bijzondere jeugdzorg kunnen doen uitgaan. Dat is nochtans niet echt wat we willen. Het ontwerp moet dan ook dringend worden goedgekeurd, want het

biedt het enige onmiddellijke perspectief op een wijziging van de wet op de jeugdbescherming.

Het ontwerp werd ingrijpend geamendeerd. Wat nu voorligt, is het resultaat van overleg en van het consequent aandringen van Vlaanderen op een coherent jeugdsanctiebeleid. Het is het resultaat van een consequente inbreng van de CD&V-fractie, maar ook en vooral van het overleg tussen de federale minister en de twee gemeenschapsministers. Het geamendeerde ontwerp kan de toets met de Vlaamse krachtlijnen doorstaan. Ik hoef die krachtlijnen niet te herhalen, maar ze zijn consequent gevolgd door de vorige en de huidige Vlaamse Regering en ze werden bij dit overleg in het debat gebracht.

Met dit ontwerp worden in het jeugdrecht gedifferentieerde antwoorden geboden op jeugddelinquentie bij alle minderjarigen, in plaats van uitsluitend bij de zwaarste delinquenten. De differentiatie is dus gerealiseerd, en ze is nog beter geworden door de wijziging van de regeling voor uithandengeving. In het nieuwe jeugdrecht wordt de exclusief jeugdbeschermende finaliteit van de wet van 1965 vervangen door een benadering sui generis waarmee een herstellende, pedagogische, responsabiliserende, sanctionerende en maatschappijbeveiligende finaliteit wordt nagestreefd.

De grootste winst van het ontwerp is dat de mogelijkheden tot bemiddeling en tot het nemen van herstelmaatregelen nu een rechtsgrond krijgen in de wet. Het nieuwe jeugdrecht voorziet ook in verhoogde rechtswaARBorgen. Door de amendering in de Senaat is ook bij bemiddeling het vermoeden van onschuld ingeschreven. Ten slotte moet het nieuwe jeugdrecht een wettelijke basis bieden voor de diverse door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde constructieve reacties op jeugddelinquentie.

Op enkele punten was er nog commentaar, maar na amendering en na de discussie in de Senaat voldoet de voorgelegde tekst toch, zelfs als de ouderstage behouden blijft. In de Senaat werd de klemtoon specifiek gelegd op de band tussen het delinquent gedrag van de minderjarige en de houding van de ouders. De belangrijkste wijziging is de oprichting van de speciale kamer binnen de jeugdrechtbank voor de berechting van personen die uit handen worden gegeven. Twee procedures van uithandengeving worden restrictief mogelijk gemaakt. Over de verlenging van de jeugdbeschermingsmaatregelen tot de leeftijd van 23 jaar, is in de tekst uitdrukkelijk opge-

nomen dat dit aspect slechts in werking treedt na de afsluiting van een akkoord met de gemeenschappen betreffende de financiering van deze maatregel.

Collega's, de wijzigingen die na amendering in de Senaat zijn aangebracht, en die nu ook door de Kamer zullen worden overgenomen, laten toe dit ontwerp ook vanuit Vlaanderen positief te bekijken. De hervormingen van het jeugdbeschermingsrecht zijn al jaren aan de gang. Niet alleen wegens de oproep van de vele mensen die deelnamen aan de Stille Mars, maar ook ten aanzien van de sector in Vlaanderen, is het aangewezen dat de hervorming nu wordt afgerond.

Zelfs al is de tekst niet perfect, toch hebben we een heel belangrijke stap vooruit gezet. Alle aandacht moet nu gaan naar het overleg over het samenwerkingsakkoord waarin afspraken zullen staan over de financiering en waarin ook de federale beloftes zullen staan die zowel in de Senaat als in de Kamer werden herhaald door de minister van Justitie.

Mevrouw de minister, het is waarschijnlijk aangewezen om het Vlaams Parlement tijdig te betrekken bij de voortgang van het samenwerkingsakkoord. Het is essentieel dat het samenwerkingsakkoord er snel komt, opdat de wijziging aan de wet over de jeugdbescherming niet verder op de lange baan wordt geschoven.

Collega's, in de voorliggende motie van het Vlaams Belang wordt de schorsing gevraagd met het oog op overleg. Als dat overleg wordt gevraagd om de goedkeuring van de wet uit te stellen, dan doen wij niet mee. Als de vraag tot doel heeft om een constructief overleg te behouden over het samenwerkingsakkoord, dan kan ik meedelen dat we daar sowieso op aandringen bij het parlement en bij de minister. Of de bewering over het bewaken van de evenredigheid bij de besteding van de mogelijke bijkomende financiële lasten klopt, zal moeten blijken uit het samenwerkingsakkoord. Het evenredigheidsbeginsel zal een belangrijke toetssteen vormen.

Wegens de vele toezeggingen, en rekenend op de onderhandelingen vanuit de beide gemeenschappen, ben ik ervan overtuigd dat Vlaanderen zal kunnen instaan voor de uitvoering van de maatregelen die krachtens de bijzondere wet aan de gemeenschappen werden voorbehouden. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal het kort houden en me vooral richten tot mevrouw Dillen en haar fractie.

Mevrouw Dillen, ik ben gechoqueerd om twee redenen. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

U dient een motie in betreffende een belangenconflict over een wet waarover iedere weldenkende Vlaamse en Belgische burger van de politiek een antwoord verwacht wegens de droevige feiten die zich hebben afgespeeld. U moet het maar durven om het wetsontwerp dat aan het einde van de rit komt, tegen te houden! (*Applaus bij sp.a-spirit en bij CD&V*)

Bovendien is de enige reden waarom u een Vlaams jeugdsanctierecht wilt – en ik herhaal uw woorden – om almaar strenger te kunnen straffen. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Jeugdbescherming of jeugdrecht gaat over een pakket aan maatregelen gaande van bescherming, hulpverlening en herstel tot bestraffing. Het gaat over alles samen, gedoseerd en evenwichtig. Als we het jeugdrecht verder naar de gemeenschappen willen halen, dan betreft dat het hele pakket, niet alleen het strenger straffen. Als het alleen daarover zou gaan, hoeft het niet. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Bovendien is het de verdienste van de Vlaamse Regering, van minister Vervotte, van onze fractie en van de andere fracties, dat er ook in de Kamer en de Senaat amendementen werden ingediend. We hebben ongeveer 70 percent binnengehaald van de vijf krachtlijnen van de Vlaamse Regering. De tekst is niet perfect, maar als u durft beweren dat we die tekst, waarin aan 70 percent van onze wensen wordt voldaan, moeten tegenhouden, bent u oneerlijk tegenover de kiezer en de Vlaamse burger. U wordt electoraal rijk op de miserie in de samenleving. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, de heer Caron vergist zich totaal. Het ontwerp zoals het morgen ter stemming voorligt in de Kamer, is geen antwoord op de Stille Mars van twee zondagen geleden. De Stille Mars heeft daar geen enkele, maar dan ook geen enkele, invloed op gehad. De boodschap van de Stille Mars was dat Vlaanderen zit te wachten op een strenge aanpak van de jeugdcriminaliteit.

Mijnheer Caron, als u mij citeert, moet u mij volledig citeren. Ik houd inderdaad een pleidooi voor een strengere aanpak van de jeugdcriminaliteit, maar tegelijkertijd heb ik ook gewezen op de noodzaak van pedagogische, responsabiliserende en herstelgerichte maatregelen. We moeten echter ook durven zeggen dat de jonge misdadiger streng moet worden

aangepakt, in de hoop dat hij daardoor eindelijk zijn verantwoordelijkheid inziet.

Collega's, het ontwerp dat morgen voorligt, is geen jeugdsanctierecht. Trouwens, op geen enkel ogenblik, met uitzondering van mijn fractie, werd bij de bespreking in de Kamer de term jeugdsanctierecht gebruikt. Men blijft bij de oude filosofie van de wet van de jaren zestig, waar men vertrekt van het principe van de jeugdbescherming. Ik waarschuw u nogmaals: deze wettekst is niet bruikbaar. Minister Onkelinx heeft er zelf nog op gewezen. Ze gaat de wet laten herschrijven door de universiteit. Ik stel me de vraag of dat juridisch correct is, maar dat is een andere discussie, die we hier niet moeten uitklaren. De tekst is slecht. Minister Onkelinx heeft dat in de Senaat zelf toegegeven. Het gaat niet om een jeugdsanctierecht. Het is geen bruikbare oplossing. Ook de jeugd magistraten zijn nog steeds niet tevreden met het ontwerp.

Tot slot wil ik er nogmaals op wijzen dat het niet gaat om een strengere aanpak van jeugdcriminaliteit waar dat nodig is. Integendeel, op tal van vlakken wordt de aanpak zeer zwaar versoepeld. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen we bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

– *Het voorstel tot aanvulling van de agenda wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren, Else De Wachter en Dominique Guns betreffende een tevredenheidsenquête voor sociale huurders – 619 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie eenparig aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Bart Caron, Kris Van Dijck en Herman Schueremans tot besluit van de op 18 april 2006 door de heer Steven Vanackere in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de mogelijke beperking van de reikwijdte van het nieuw opgerichte CultuurInvest tot culturele ondernemingen binnen het Vlaamse Gewest – 807 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Greet Van Linter, Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Felix Strackx en Erik Tack tot besluit van de op 18 april 2006 door mevrouw Elke Roex en de heren Felix Strackx en Jos Stassen gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over het ouderenbeleid en de toekomst van de Vlaamse zorgverzekering, over de gevolgen van de uitstap van de Ethias Zorgkas uit de Vlaamse zorgverzekering en over de toekomst van de Vlaamse zorgverzekering en met name de financiering ervan – 809 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 10 mei 2006 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.50 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloï Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hautem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Bart De Wever, Margriet Hermans, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Herman Schueremans: buitenslands.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Loones, Wim Van Dijck.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse,

Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier
